VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2021/1100

z 5. júla 2021,

ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie ([1]) (ďalej len „základné nariadenie“), a najmä na jeho článok 9 ods. 4,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Začatie

(1) Európska komisia (ďalej len „Komisia“) 14. mája 2020 začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla (ďalej len „prešetrovaný výrobok“) s pôvodom v Turecku (ďalej len „dotknutá krajina“) na základe článku 5 základného nariadenia ([2]).

(2) Komisia začala 12. júna 2020 antisubvenčné prešetrovanie týkajúce sa dovozu toho istého výrobku s pôvodom v Turecku ([3]).

1.2. Registrácia

(3) V nadväznosti na žiadosť navrhovateľa podloženú požadovanými dôkazmi Komisia vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2020/1686 ([4]) (ďalej len „nariadenie o registrácii“) podľa článku 14 ods. 5 základného nariadenia zaviedla registráciu dovozu dotknutého výrobku.

1.3. Predbežné opatrenia

(4) V súlade s článkom 19a základného nariadenia Komisia 17. decembra 2020 stranám poskytla súhrn navrhovaných predbežných ciel a podrobné údaje o výpočte dumpingových rozpätí a rozpätí primeraných na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie. Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 215 a 216 predbežného nariadenia, pripomienky predložené stranami neviedli k zmene rozpätí, keďže sa nepovažovali za pripomienky administratívneho charakteru.

(5) Komisia 7. januára 2021 uložila vykonávacím nariadením Komisie (EÚ) 2021/9 ([5]) (ďalej len „predbežné nariadenie“) predbežné antidumpingové clo.

1.4. Ďalší postup

(6) Po poskytnutí informácií o základných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých sa uložilo predbežné antidumpingové clo (ďalej len „predbežné poskytnutie informácií“) predložili navrhovatelia, konzorcium zastupujúce záujmy niektorých používateľov, používateľ, ktorý dovážal dlhé oceľové výrobky, vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, dovozca prepojený s jedným vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky, turecké združenie vývozcov ocele (ďalej len „ÇİB“) a vláda Turecka písomné podania, v ktorých sa vyjadrili k predbežným zisteniam. Dvaja vyvážajúci výrobcovia požiadali o ďalšie informácie o výpočte ich rozpätí ujmy a tieto informácie im boli poskytnuté.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2020, s. 9.
([3]) Ú. v. EÚ C 197, 12.6.2020, s. 4.
([4]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2020/1686 z 12. novembra 2020, ktorým sa zavádza registrácia dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku (Ú. v. EÚ L 379, 13.11.2020, s. 47).
([5]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2021/9 zo 6. januára 2021, ktorým sa ukladá predbežné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku (Ú. v. EÚ L 3, 7.1.2021, s. 4).

(7) Stranám, ktoré o to požiadali, bola poskytnutá možnosť vypočutia. Uskutočnilo sa vypočutie troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a vlády Turecka.

(8) Komisia pokračovala v získavaní a overovaní všetkých informácií, ktoré považovala za potrebné pre svoje konečné zistenia. Komisia pri práci na svojich konečných zisteniach vzala do úvahy pripomienky predložené zainteresovanými stranami a vo vhodných prípadoch zrevidovala svoje predbežné závery.

(9) Komisia informovala všetky zainteresované strany o základných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých zamýšľala uložiť konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Turecku (ďalej len „konečné poskytnutie informácií“). Všetkým stranám bola poskytnutá lehota, v rámci ktorej mohli ku konečnému poskytnutiu informácií predložiť pripomienky.

(10) Stranám, ktoré o to požiadali, sa takisto poskytla možnosť vypočutia. Uskutočnilo sa vypočutie troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Jeden vyvážajúci výrobca zaradený do vzorky sa navyše obrátil na úradníka pre vypočutie v súvislosti s uplatňovaním článku 18 základného nariadenia.

(11) Komisia po konečnom poskytnutí informácií zistila administratívnu chybu vo výpočte konečného dumpingového rozpätia jedného z vyvážajúcich výrobcov. Preto dotknutému vyvážajúcemu výrobcovi zaslala dodatočné konečné poskytnutie informácií a daný vyvážajúci výrobca predložil ďalšie pripomienky k dodatočnému poskytnutiu informácií.

(12) Pripomienky, ktoré predložili zainteresované strany, boli posúdené a v náležitých prípadoch zohľadnené v tomto nariadení.

1.5. **Výber vzorky**

(13) Keďže k výberu vzorky neboli predložené žiadne pripomienky, potvrdili sa odôvodnenia 7 až 18 predbežného nariadenia.

1.6. **Individuálne preskúmanie**

(14) Keďže k tomuto oddielu neboli predložené žiadne pripomienky, potvrdilo sa odôvodnenie 19 predbežného nariadenia.

1.7. **Obdobie prešetrovania a posudzované obdobie**

(15) Keďže k obdobiu prešetrovania (ďalej len „OP“) a posudzovanému obdobiu neboli predložené žiadne pripomienky, potvrdilo sa odôvodnenie 27 predbežného nariadenia.

1.8. **Zmena zemepisného rozsahu a procedurálne tvrdenia**

(16) Od 1. januára 2021 už Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej len „Spojené kráľovstvo“) nie je súčasťou Európskej únie. V tomto nariadení sa preto vychádza z údajov týkajúcich sa Európskej únie bez Spojeného kráľovstva (ďalej len „EÚ27“). Komisia preto požiadala navrhovateľa a výrobcov z Únie zaradených do vzorky, aby predložili určité časti svojich pôvodných vyplnených dotazníkov iba s údajmi týkajúcimi sa EÚ27. Navrhovateľ a výrobcovia z Únie zaradení do vzorky požadované údaje predložili. Keďže rozdiel medzi makroekonomickými ukazovateľmi uverejnenými v predbežnom nariadení a makroekonomickými údajmi týkajúcimi sa EÚ27 je spôsobený vylúčením údajov jediného výrobcu zo Spojeného kráľovstva, v niektorých tabuľkách v tomto nariadení sa údaje uvádzajú v rozpätiach, aby sa neposkytli dôverné informácie týkajúce sa tejto zainteresovanej strany.

(17) Pokiaľ ide o dumping, pri výpočte konečných dumpingových rozpätí sa zohľadnil iba predaj vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky na vývoz do EÚ27.

(18) Napokon na účely posúdenia záujmu Únie Komisia zisťovala aj informácie o vplyve vystúpenia Spojeného kráľovstva na vyplnené dotazníky predložené používateľmi a dovozcami, konkrétne spoločnosťami Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere a subjektmi, ktoré zastupuje skupina Network Steel. Spoločnosť San Polo Lamiere na žiadosť Komisie nereagovala. Ostatné strany uviedli, že vystúpenie Spojeného kráľovstva nemalo žiadny vplyv na informácie, ktoré už poskytli.

(19) Komisia 12. januára 2021 prostredníctvom záznamu do spisu ([6]) informovala spoločnosti a združenia zo Spojeného kráľovstva, že v konaniach na ochranu obchodu sa už nebudú považovať za zainteresované strany. Na záznam reagovalo iba Medzinárodné združenie obchodu s oceľou, ktoré je stranou so sídlom v Spojenom kráľovstve zastupujúcou záujmy dovozcov a používateľov a bolo zaregistrované ako zainteresovaná strana, pričom predložilo odôvodnenú žiadosť o to, aby v tomto konaní naďalej bolo zainteresovanou stranou. Vzhľadom na to, že strana má centrum v Nemecku, ktoré zastupuje relevantné podniky z EÚ v rámci EÚ27, Komisia s jej žiadosťou súhlasila.

(20) Vláda Turecka sa domnievala, že vystúpením Spojeného kráľovstva sa stali predbežné opatrenia uložené 7. januára 2021 nepodloženými a nezákonnými, keďže vychádzali z údajov týkajúcich sa EÚ28. Vláda Turecka 29. januára 2021 požiadala Komisiu, aby zrušila predbežné opatrenia a vykonala analýzu na základe údajov, z ktorých sa vylúčia údaje týkajúce sa Spojeného kráľovstva. Komisia považovala žiadosť vlády Turecka za neodôvodnenú, keďže predbežné opatrenia sa zakladali na zisteniach, ktoré boli zainteresovaným stranám predbežne poskytnuté v roku 2020, teda v čase, keď Únia stále mala 28 členských štátov.

(21) Vláda Turecka a dvaja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky navyše tvrdili, že vzhľadom na článok 11 ods. 2 Dohody medzi Európskym spoločenstvom uhlia a ocele a Tureckou republikou o obchode s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje Zmluva o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele (ďalej len „dohoda medzi Tureckom a ESUO“) ([7]), by žiadne predbežné opatrenia nemali zostať v platnosti dlhšie ako tri mesiace. Komisia však zastávala názor, že ustanovenia článku 11 dohody medzi Tureckom a ESUO sú relevantné iba v prípade, že sa na tento článok osobitne odvolala strana, ktorá utrpela ujmu. Komisia sa v tomto prešetrovaní na ustanovenia článkov 10 ani 11 dohody medzi Tureckom a ESUO neodvolala, takže sa od nej nevyžaduje, aby uložila predbežné opatrenia s trvaním kratším ako šesť mesiacov, ako sa stanovuje v základnom nariadení.

2. DOTKNUTÝ VÝROBOK A PODOBNÝ VÝROBOK

2.1. Tvrdenia týkajúce sa vymedzenia výrobku

(22) Výrobca vysokozdvižných vozíkov a komponentov pre vysokozdvižné vozíky a stavebné stroje v predbežnej fáze požadoval vylúčenie výrobkov z tyčovej ocele valcovanej za tepla z vymedzenia výrobku v rámci prešetrovania. Komisia v predbežnom nariadení predbežne stanovila, že výrobky z tyčovej ocele valcovanej za tepla nepatria do rozsahu tohto prešetrovania, pretože 6 – 12 m dlhá tyč valcovaná za tepla je dlhý výrobok a nie plochý oceľový výrobok.

(23) Po predbežnom poskytnutí informácií strana svoju požiadavku zopakovala. Poznamenala, že na dotknuté výrobky sa stále vzťahuje vymedzenie výrobku, takže podliehajú opatreniam. Požiadala preto o vylúčenie „výrobkov dlhších ako 6 000 mm“ v záujme vylúčenia rovnakých výrobkov, t. j. určitých dlhých tyčových výrobkov valcovaných za tepla v súčasnosti patriacich pod číselný znak KN 7226 91 91, teda jeden z číselných znakov KN, na ktoré sa vzťahujú opatrenia. Komisia zistila, že vylúčenie navrhované stranou nie je možné uplatniť, keďže by sa týkalo aj určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, na ktoré sa opatrenia mali vzťahovať. Navrhovateľ v tejto súvislosti poznamenal, že dĺžka 10 000 mm sa môže vzťahovať na zvitky patriace medzi ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla a dokonca aj na určité ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla rezané na dĺžku, takže nie je výlučnou vlastnosťou výrobkov uvedených v žiadosti o vylúčenie. Navrhovateľ však súhlasil, že dané výrobky z tyčovej ocele valcované za tepla nemajú byť zahrnuté do rozsahu prešetrovania.

(24) Komisia zistila, že výrobky uvedené v žiadosti výrobcu vysokozdvižných vozíkov majú odlišné základné vlastnosti ako ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla, ktoré sa však netýkajú dĺžky, ale hrúbky a šírky a na základe ktorých sú odlišnými výrobkami s odlišným použitím. Došlo teda k vylúčeniu „výrobkov a) so šírkou 350 mm alebo menej a b) s hrúbkou 50 mm alebo viac bez ohľadu na dĺžku výrobku“.

(25) Po predbežnom poskytnutí informácií požiadala spoločnosť Erdemir Romania S.R.L. o vylúčenie tzv. magnetických výrobkov z kremíka s neorientovanou štruktúrou valcovaných za tepla, patriacich pod číselný znak KN 7225 19 10, pretože tieto výrobky nakupuje iba od svojej materskej spoločnosti Erdemir v Turecku z dôvodu údajných praktík výrobcov z Únie (t. j. vysokých cien a obmedzenej ponuky) a údajnej neexistencie hospodárskej súťaže s výrobcami z Únie. Spoločnosť Erdemir Romania S.R.L tvrdila, že ak dané výrobky nebudú vylúčené, bude to mať negatívny vplyv na samotnú spoločnosť, ako aj na rumunské hospodárstvo ako celok.

([6]) t21.000389.
([7]) Ú. v. ES L 227, 7.9.1996, s. 3.

(26) Uvedená žiadosť o vylúčenie sa týka dodávok vstupných plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla výrobcovi elektrotechnickej ocele v Rumunsku jeho materskou spoločnosťou Erdemir z Turecka. Komisia zistila, že tieto vstupné materiály sa od iných druhov plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, ktoré podliehajú opatreniam, nelíšia, ale majú s nimi spoločné prvky, pokiaľ ide o ich základné fyzické, technické a chemické vlastnosti, konečné použitie a vzájomnú zameniteľnosť. Komisia preto zamietla žiadosť o vylúčenie tzv. magnetických výrobkov z kremíka s neorientovanou štruktúrou valcovaných za tepla, patriacich pod číselný znak KN 7225 19 10. Tzv. magnetické výrobky z kremíka s neorientovanou štruktúrou valcované za tepla navyše vyrábajú viacerí výrobcovia z Únie a dochádza tak k priamej konkurencii s dovážanými výrobkami. Pokiaľ ide o vplyv na žiadajúcu stranu, Komisia vzhľadom na výšku antidumpingového cla uplatniteľného na materskú spoločnosť nevidela dôvod, prečo by malo byť nevylúčenie „katastrofické“, ako táto strana tvrdila.

2.2. **Záver**

(27) Keďže k vymedzeniu výrobku neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, Komisia potvrdila závery uvedené v odôvodneniach 28 až 33 predbežného nariadenia upravené v odôvodnení 24.

3. **DUMPING**

(28) V nadväznosti na predbežné a konečné poskytnutie informácií boli Komisii doručené písomné pripomienky troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a navrhovateľa k predbežným a konečným zisteniam o dumpingu.

3.1. **Uplatňovanie článku 18 základného nariadenia**

(29) Podrobnosti o uplatňovaní článku 18 základného nariadenia na informácie poskytnuté dvoma prepojenými vyvážajúcimi výrobcami, ktoré sa týkali nákladov na dopravu vykázaných v súvislosti s predajom na domácom trhu, sa uviedli v odôvodneniach 26 a 56 až 59 predbežného nariadenia.

(30) Po predbežnom poskytnutí informácií dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia namietali proti predbežnému uplatňovaniu článku 18 základného nariadenia v súvislosti so svojimi nákladmi na vnútroštátnu dopravu a tvrdili, že v tomto prípade neboli splnené podmienky na uplatnenie daného článku. Takisto tvrdili, že ak Komisia dospela k inému záveru, náklady na vnútroštátnu dopravu mohla upraviť iba v prípade tých trás dodávok, pri ktorých sa informácie spoločností považovali za nesprávne.

(31) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúcich výrobcov a podporil Komisiu pri predbežnom uplatňovaní článku 18 základného nariadenia vo vzťahu k nákladom na dopravu vynaloženým danými vyvážajúcimi výrobcami.

(32) Po konečnom poskytnutí informácií daní vyvážajúci výrobcovia svoje tvrdenia zopakovali. Po prvé, tvrdili, že určenie nákladov vynaložených na dopravu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla medzi výrobcom a inou spoločnosťou v skupine už nie je potrebné, keďže Komisia sa rozhodla vypočítať dumpingové rozpätia pre oboch vyvážajúcich výrobcov v skupine oddelene. Po druhé, tvrdili, že Komisia mala použiť informácie uvedené v odpovedi na list podľa článku 18 a náklady na dopravu prispôsobiť iba v prípade trás dodávok, ktorých súčasťou bol sklad/prístav prepojenej spoločnosti v skupine ako sprostredkovateľské predajné miesto alebo miesto dodania. V tejto súvislosti sa spoločnosť obrátila aj na úradníka pre vypočutie a vypočutie sa uskutočnilo 6. mája 2021.

(33) Komisia tvrdenie analyzovala a dospela k záveru, že uplatnenie článku 18 základného nariadenia v súvislosti s nákladmi na vnútroštátnu dopravu vynaloženými vyvážajúcimi výrobcami bolo odôvodnené. Po prvé, hoci sa v nadväznosti na pripomienky oboch spoločností k predbežnému poskytnutiu informácií vykonali pre tieto spoločnosti samostatné výpočty, naďalej boli prepojenými stranami, takže náklady na vnútroštátnu dopravu boli stále relevantné. Po druhé, v dokumentoch predložených spoločnosťami na podporu ich tvrdenia sa neuvádzali žiadne nové informácie a neposkytlo sa jasné a úplné rozdelenie všetkých trás dodávok v rámci predaja prešetrovaného výrobku na domácom trhu, ktoré by Komisii umožnilo jasne identifikovať, a teda krížovo skontrolovať všetky transakcie, ktorých súčasťou bol sklad/prístav prepojenej spoločnosti ako sprostredkovateľské predajné alebo distribučné miesto. Na základe informácií v spise nebolo možné s dostatočnou istotou vylúčiť, že neexistovali aj ďalšie trasy dodávok, pri ktorých by bolo takisto potrebné vylúčiť niektoré náklady na vnútroštátnu dopravu.

(34) V nadväznosti na odporúčania úradníka pre vypočutie Komisia opätovne posúdila primeranosť úpravy nákladov vyvážajúcich výrobcov na vnútroštátnu dopravu. Komisia poznamenala, že uplatňovanie článku 18 základného nariadenia sa týkalo iba obmedzeného počtu predajných transakcií na domácom trhu (približne 10 % v prípade jedného vyvážajúceho výrobcu, približne 20 % v prípade druhého vyvážajúceho výrobcu v skupine) a že opravila iba predajné transakcie dodané zákazníkovi. Úpravy v prípade väčšiny predajných transakcií na domácom trhu teda zostali nedotknuté. Komisia navyše síce uplatnila dostupné skutočnosti, ale úpravu v podobe nákladov na dopravu úplne nezamietla. Namiesto toho použila skutočné údaje poskytnuté spoločnosťami s cieľom odhadnúť náklady na dopravu v prípade trás, pri ktorých nebolo zapojenie prepojeného sprostredkovateľského miesta zrejmé. Komisia sa preto domnievala, že vzhľadom na skutočnosti a na to, že vyvážajúci výrobcovia museli podložiť požadované úpravy, bol prístup, ktorý zaujala v súvislosti s určením úpravy v podobe nákladov na dopravu v prípade predajných transakcií na domácom trhu, primeraný a nebol neopodstatnený.

(35) Tvrdenie sa preto zamietlo a Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 56 až 59 predbežného nariadenia.

3.2. **Normálna hodnota**

(36) Podrobnosti o výpočte normálnej hodnoty boli uvedené v odôvodneniach 38 až 49 predbežného nariadenia.

(37) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia by mala pri určovaní jeho výrobných nákladov zosúladiť prepočítané náklady na zakúpený vstup s jeho účtovnými záznamami.

(38) Komisia tvrdenie posúdila a považovala ho za odôvodnené. Metodika, ktorú Komisiu uplatnila v predbežnej fáze na prerozdelenie nákladov na zakúpený vstup s cieľom odzrkadliť rozdiel v nákladoch vyplývajúci z rozdielnych technických vlastností, viedla k vyšším celkovým nákladom na daný vstup, čo nezodpovedalo účtovným záznamom vyvážajúceho výrobcu. Tvrdenie bolo preto prijaté a Komisia v konečnom výpočte náklady na zakúpený vstup náležite upravila.

(39) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia mala pri stanovení jeho výrobných nákladov prijať kompenzáciu týkajúcu sa elektriny, ktorú vykázal. Uviedol, že Komisia v predbežných záveroch nesprávne pochopila úlohu spoločnosti na tureckom trhu s elektrinou a celkové fungovanie systému YEKDEM, ktorý je mechanizmom na podporu energie z obnoviteľných zdrojov v Turecku. Vyvážajúci výrobca vysvetlil, že elektrinu vyrábanú z obnoviteľných zdrojov účastníkom trhu predáva organizátor trhu (EPIAS) za určitú cenu. Ak sa však následne ukázalo, že trhová cena, za ktorú spoločnosť EPIAS túto elektrinu zakúpila, bola nižšia, rozdiel sa kupujúcim elektriny nahradil. Spoločnosť preto tvrdila, že kompenzácia týkajúca sa elektriny je nevyhnutná na vyjadrenie jej čistých nákladov na elektrinu so zohľadnením náhrady.

(40) Komisia analyzovala nové poskytnuté vysvetlenia a dospela k záveru, že tvrdenie je odôvodnené. Tvrdenie sa preto prijalo a kompenzácia týkajúca sa elektriny sa pri konečnom výpočte dumpingu spoločnosti zahrnula do výrobných nákladov.

(41) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia nemala pri výpočte nákladov na výrobu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla zlúčiť obidva poskytnuté súbory údajov o nákladoch a stanoviť tak jedny náklady na výrobu týchto výrobkov, ale mala brať do úvahy iba náklady na ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla predávané na domácom trhu, ktoré tento výrobca poskytol oddelene od nákladov na tieto výrobky vyvážané do Únie. Spoločnosť tvrdila, že sa neprihliadalo na to, že sortiment výrobkov v rámci jedného druhu výrobku vymedzeného kontrolným číslom výrobku (ďalej len „PCN“) sa môže líšiť v závislosti od cieľového trhu.

(42) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúceho výrobcu a tvrdil, že ak dva alebo viaceré výrobky patria pod rovnaké PCN, mali by mať rovnaké výrobné náklady, aj keď ich výrobca vo svojom vlastnom systéme nákladového účtovníctva považuje za rozdielne. Preto by sa mali vykazovať v rovnakej tabuľke výrobných nákladov.

(43) Po konečnom poskytnutí informácií vyvážajúci výrobca zopakoval tvrdenie, že pri výpočte normálnej hodnoty sa mali zohľadňovať iba výrobné náklady týkajúce sa predaja na domácom trhu, ktoré boli vykázané oddelene od výrobných nákladov týkajúcich sa predaja do Únie.

(44) Komisia sa domnievala, že vyvážajúci výrobca nepreukázal žiadne faktické rozdiely vo výrobných nákladoch v závislosti od cieľového trhu, ktoré by odôvodňovali oddelený výpočet nákladov. Údajné rozdiely v nákladoch vznikli, pretože spoločnosť uviedla výrobné náklady na základe svojich vnútorných kódov, nie na základe PCN. Komisia usúdila, že ak neexistujú faktické rozdiely vo výrobnom procese, neexistuje ani dôvod na rozlišovanie medzi nákladmi na výrobu výrobkov predávaných na domácom trhu a nákladmi na výrobu vyvážaných výrobkov. Keďže vyvážajúci výrobca nepredložil žiadne dôkazy toho, že sa výrobný proces pri výrobkoch na vývoz a výrobkoch na predaj na domácom trhu v rámci rovnakého PCN líši, Komisia dospela k záveru, že dva súbory nákladov nemôže prijať. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(45) Traja vyvážajúci výrobcovia predložili pripomienky k výpočtu svojich predajných, všeobecných a administratívnych nákladov na domácom trhu, najmä k vylúčeniu alebo predbežnému prerozdeleniu niektorých finančných položiek, ako sú finančné príjmy, kurzové zisky a straty a mimoriadne príjmy a straty, na účely výpočtu predajných, všeobecných a administratívnych nákladov.

(46) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniam vyvážajúcich výrobcov a uviedol, že vylúčené sumy sa nespájali s výrobou alebo predajom prešetrovaného výrobku, ale s výsledkom iných činností vykonávaných spoločnosťami, ako sú bankové vklady a operácie precenenia.

(47) Po konečnom poskytnutí informácií traja vyvážajúci výrobcovia svoje tvrdenia v súvislosti s výpočtom predajných, všeobecných a administratívnych nákladov zopakovali.

(48) Dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia spochybnili skutočnosť, že Komisia preradila niektoré výdavky z nákladov na predaný tovar do predajných, všeobecných a administratívnych nákladov alebo výrobných nákladov (napríklad výdavky na nevyužitú kapacitu, zabezpečenie neaktívneho materiálu), pričom to isté neurobila v prípade určitých iných výdavkov vykázaných v rámci nákladov na predaný tovar. Spoločnosti ďalej tvrdili, že Komisia mala zohľadniť realizované kurzové zisky/straty, ako aj zisky/straty vyplývajúce z rozdielov v oceňovaní. Spoločnosti napokon tvrdili, že čiastočné preradenie predajných, všeobecných a administratívnych nákladov spojených s dopravou do celkových predajných, všeobecných a administratívnych nákladov sa v prípade prepojeného obchodníka v skupine uskutočniť nemalo, keďže nevynakladal náklady na vnútroštátnu dopravu. Toto tvrdenie sa zopakovalo po dodatočnom konečnom poskytnutí informácií. Vyvážajúci výrobcovia predovšetkým tvrdili, že otázka sa nemohla týkať prepojeného obchodníka, pretože predstavoval poslednú časť dopravného toku.

(49) Pokiaľ ide o preradenie výdavkov vykázaných v rámci nákladov na predaný tovar, spoločnosť vykázala určité výdavky, ktoré neboli zahrnuté vo výrobných nákladoch, ani v predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch. Komisia teda zistila, že ak by sa tieto výdavky nepreradili do žiadnej z týchto kategórií, boli by nesprávne vylúčené z určenia normálnej hodnoty. Komisia sa zároveň domnievala, že výdavky, ktoré neboli preradené, sa buď netýkali výroby a/alebo predaja prešetrovaného výrobku (napr. derivátové transakcie), alebo bolo ich prepojenie s výrobou a/alebo predajom prešetrovaného výrobku nejasné (napr. rozdiely v cenách surovín).

(50) Pokiaľ ide o kurzové zisky/straty, Komisia sa domnievala, že zisky/straty z oceňovania boli výsledkom uzatváraných operácií, a preto nesúviseli s výrobou a/alebo predajom prešetrovaného výrobku. Spoločnosti navyše vysvetlili, že kurzové zisky/straty vyplývali z operácií v EUR alebo TRY, keďže ich účtovnou menou je USD. Keďže sa predaj na domácom trhu uskutočňoval v USD, Komisia sa domnievala, že realizované kurzové zisky/straty nebolo možné pripísať predaju na domácom trhu, takže sa mali vziať do úvahy pri určení predajných, všeobecných a administratívnych nákladov použitých v teste bežného obchodu.

(51) Napokon v súvislosti s preradením nákladov na vnútroštátnu dopravu, na ktoré sa uplatnili ustanovenia článku 18 základného nariadenia, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 29 až 35, vo vzťahu k prepojenému obchodníkovi sa Komisia domnievala, že ide o otázku na úrovni skupiny spoločností vrátane úrovne operácií prepojeného obchodníka. Komisia v súvislosti s týmto prepojeným obchodníkom poznamenala, že spoločnosť má priestory na štyroch miestach. Preto nebolo možné vylúčiť, že tovar sa najprv dopravil na niektoré z iných miest a potom sa doručil zákazníkovi alebo si ho zákazník vyzdvihol.

(52) Komisia teda potvrdila svoj prístup použitý v rámci predbežnej fázy a zamietla tvrdenia predložené týmito dvoma prepojenými vyvážajúcimi výrobcami.

(53) Jeden vyvážajúci výrobca nesúhlasil s tým, že Komisia zamietla kurzové zisky/straty, mimoriadne príjmy a finančné príjmy, ktoré spoločnosť vykázala v rámci svojich predajných, všeobecných a administratívnych nákladov. Okrem toho tvrdil, že Komisia z predajných, všeobecných a administratívnych nákladov odstránila finančné príjmy, ale nie finančné výdavky.

(54) Dotknutá spoločnosť v súlade so svojimi účtovnými postupmi nemohla oddelene vykázať realizované kurzové zisky/straty, ktoré priamo súvisia s výrobou a/alebo predajom prešetrovaného výrobku. Komisia preto nemohla určiť skutočnú sumu vykázaných kurzových ziskov/strát, ktoré by sa mohli vziať do úvahy pri výpočte predajných, všeobecných a administratívnych nákladov.

(55) Pokiaľ ide o mimoriadne príjmy, Komisia poznamenala, že v pripomienkach k predbežnému poskytnutiu informácií spoločnosť tvrdila, že mimoriadne príjmy sa týkali predajných a výrobných činností súvisiacich s prešetrovaným výrobkom. Spoločnosť však na podporu tohto tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy. Komisia okrem toho objasnila, že zamietla iba jednu položku vykázanú v rámci mimoriadnych príjmov, ktorej povahu na základe informácií poskytnutých spoločnosťou nebolo možné stanoviť.

(56) Komisia napokon starostlivo zvážila aj informácie vykázané v rámci finančných príjmov a finančných výdavkov. Komisia zamietla tvrdenie spoločnosti v súvislosti s finančnými príjmami, keďže sa netýkali každodenných výrobných a predajných činností spoločnosti, ale finančných operácií, ktoré nesúviseli s výrobou a/alebo predajom prešetrovaného výrobku. V prípade finančných výdavkov vynaložených danou spoločnosťou sa Komisia na základe informácií poskytnutých spoločnosťou naopak domnievala, že sa týkajú jej výrobných a predajných činností spojených s plochými výrobkami zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovanými za tepla.

(57) Komisia teda potvrdila svoj prístup použitý v rámci predbežnej fázy a zamietla tvrdenia predložené vyvážajúcim výrobcom.

(58) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia mala prihliadať na informácie, ktoré predložil v predbežnej fáze, pretože pokiaľ sú informácie predložené v lehotách prešetrovania a zainteresovaná strana, ktoré tieto informácie predložila, s Komisiou spolupracuje, neexistuje časová výnimka, ktorá by Komisii umožnila opak.

(59) Daný vyvážajúci výrobca v predbežnej fáze namietal proti predbežným opravám Komisie týkajúcim sa krížovo skontrolovaných predajných, všeobecných a administratívnych nákladov a predložil v tejto súvislosti ďalšie podrobnosti. Komisia prerozdelila určité predajné, všeobecné a administratívne náklady, ktoré spoločnosť najprv priradila k iným výrobkom vrátane vstupov na výrobu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla vyrábaných samotnou spoločnosťou. Komisia dodatočné poskytnuté informácie dôkladne preskúmala a dospela k záveru, že nepreukazovali, že metóda použitá Komisiou na prerozdelenie predajných, všeobecných a administratívnych nákladov bola nevhodná alebo neprimeraná, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že výrobca počas krížovej kontroly na diaľku tieto predajné, všeobecné a administratívne náklady neuviedol a náležite nepriradil a že vo svojich pripomienkach k predbežnému poskytnutiu informácií súhlasil, že predajné, všeobecné a administratívne náklady súvisiace so vstupmi použitými na výrobu prešetrovaného výrobku sa môžu priradiť k prešetrovanému výrobku. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(60) Jedna skupina vyvážajúcich výrobcov namietala proti predbežnému rozhodnutiu zlúčiť údaje o nákladoch a predaji dvoch výrobných subjektov v skupine na účel výpočtu dumpingového rozpätia skupiny. Tvrdila, že Komisia mala namiesto toho najprv vypočítať individuálne dumpingové rozpätia pre týchto dvoch prepojených výrobcov na základe ich vlastných normálnych hodnôt a vývozných cien a potom mala na tomto základe vypočítať jeden vážený priemer dumpingového rozpätia pre celú skupinu.

(61) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúceho výrobcu a uviedol, že Komisia vzhľadom na povahu hospodárskych činností skupiny so spoločnosťami správne zaobchádzala ako s jedným subjektom.

(62) Komisia dospela k záveru, že vzhľadom na to, že obaja vyvážajúci výrobcovia v skupine predložili vlastné údaje o nákladoch a predaji spôsobom, ktorý umožňoval rozlíšiť a sledovať tok nákladov a predaja výrobkov vyrábaných každým z týchto dvoch vyvážajúcich výrobcov samostatne, bolo možné a presnejšie vypočítať dve samostatné dumpingové rozpätia a až potom ich zlúčiť do jedného váženého priemeru dumpingového rozpätia pre celú skupinu. Tvrdenie skupiny sa preto prijalo a jej dumpingové rozpätie sa vypočítalo v súlade s ním.

(63) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia sa mýlila, keď do jeho výrobných nákladov predbežne zahrnula niektoré výdavky na nevyužitú kapacitu, a uviedol, že tieto výdavky sa týkali iba iných výrobkov, ako je prešetrovaný výrobok.

(64) Komisia analyzovala informácie, ktoré poskytol vyvážajúci výrobca, a zistila, že tvrdenie je odôvodnené. Predbežné začlenenie týchto výdavkov na nevyužitú kapacitu do nákladov na prešetrovaný výrobok bolo v skutočnosti spôsobené nedorozumením v súvislosti s kategóriou výrobkov, ktorej sa tieto výdavky týkali. Tvrdenie sa preto prijalo a súvisiace výdavky na nevyužitú kapacitu sa z výrobných nákladov vyvážajúceho výrobcu odstránili.

(65) Jeden vyvážajúci výrobca zopakoval tvrdenie týkajúce sa zohľadnenia skutočných nákladov na výrobu brám (vstupný materiál na výrobu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla) vynaložených jeho prepojeným dodávateľom namiesto nákupnej ceny účtovanej prepojeným dodávateľom. Spoločnosť okrem toho poznamenala, že takýto prístup je primeraný, keďže Komisia v predbežnej fáze zlúčila údaje poskytnuté dvoma prepojenými výrobcami a vykonala jeden výpočet dumpingového rozpätia.

(66) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúceho výrobcu a tvrdil, že náklady na bramy by sa mali vykázať vo výške, v akej ich vynaložil vyvážajúci výrobca. Vzhľadom na to, že k transferu brám nedochádzalo na úrovni nákladov, ale na vyššej úrovni, zohľadnenie nákladov prepojeného dodávateľa na bramy by viedlo k deformáciám.

(67) Komisia poznamenala, že podľa článku 2 ods. 5 základného nariadenia náklady použité pri výpočte normálnej hodnoty musia primerane odrážať náklady spojené s výrobou a predajom prešetrovaného výrobku, ako sú vykázané v účtovných záznamoch spoločnosti. V účtovných záznamoch vyvážajúceho výrobcu, ktorý uviedol dané tvrdenie, boli náklady na bramy účtované na úrovni nákupnej ceny zaplatenej prepojenému dodávateľovi. Predajná cena brám pri predaji vyvážajúcemu výrobcovi bola porovnateľná s predajnou cenou pri predaji neprepojeným stranám, takže Komisia usúdila, že primerane odráža náklady spojené s výrobou a predajom prešetrovaného výrobku. Komisia navyše považovala týchto dvoch výrobcov za samostatné subjekty a vykonala dva samostatné výpočty dumpingu, takže dodatočný argument týkajúci sa zlúčeného výpočtu v predbežnej fáze nebol relevantný. Komisia preto potvrdila zistenia z predbežnej fázy.

(68) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia spravila chybu, keď pri stanovovaní jeho nákladov na výrobu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla predbežne upravila náklady na pelety zo železnej rudy. Táto úprava sa vykonala, pretože sa náklady na tieto pelety zakladali na nákupných cenách pri nákupe od prepojených strán, t. j. neodrážali skutočnú trhovú cenu. Vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že ak sa úprava má vykonať, k výrobe prešetrovaného výrobku možno priradiť len časť výsledných dodatočných nákladov, keďže pelety zo železnej rudy sa používajú aj na výrobu iných výrobkov.

(69) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúceho výrobcu a podporil úpravu nákladov na pelety zo železnej rudy vykonanú Komisiou, keďže nákupné ceny vyplácané prepojeným subjektom neboli nezávislé.

(70) Komisia potvrdila svoj predbežný záver, že podľa článku 2 ods. 5 základného nariadenia bola úprava nákladov vyvážajúceho výrobcu na pelety zo železnej rudy nevyhnutná, pretože sa nakupovali takmer výlučne od prepojených strán za ceny, pri ktorých sa zistilo, že nie sú nezávislé. Nahradili sa preto neprepojenou nákupnou cenou, ktorú poskytla spoločnosť. Tvrdenie, že k výrobe prešetrovaného výrobku by sa mala priradiť iba časť výsledných dodatočných nákladov, sa neodzrkadľovalo vo vyplnenom dotazníku spoločnosti a presnosť týchto informácií v takej neskorej fáze prešetrovania nebolo možné krížovo skontrolovať. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(71) Vyvážajúci výrobca po konečnom poskytnutí informácií zopakoval argument, že nákupná cena peliet zo železnej rudy pri nákupe od prepojených strán bola nezávislá, a namietal proti spôsobu, akým Komisia vypočítala túto úpravu priradením všetkých dodatočných nákladov k prešetrovanému výrobku, pričom tvrdil, že pelety zo železnej rudy sa používajú aj na výrobu iných výrobkov. V súvislosti s týmto posledným bodom spoločnosť namietala aj proti záveru Komisie, že informácie poskytnuté k rozdeleniu výdavkov boli nové a nedali sa krížovo skontrolovať.

(72) Komisia znovu dôkladne posúdila argumenty a informácie, ktoré spoločnosť poskytla v pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií. Zistila, že prepojený dodávateľ peliet zo železnej rudy skutočne surovinu vyvážajúcemu výrobcovi predával s prirážkou. Napriek tomu však bola prirážka oveľa nižšia, ako tvrdil vyvážajúci výrobca, a oveľa nižšia, ako prirážka uplatňovaná na predaj medzi spoločnosťami v skupine v súlade s politikou transferového oceňovania skupiny, preto sa nezdalo, že by odrážala prirážku v rámci nezávislej transakcie. Okrem toho spoločnosť nepredložila žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali, že táto prirážka odrážala primeranú úroveň požadovanú nezávislou obchodnou spoločnosťou. Pokiaľ ide o podiel zakúpených peliet zo železnej rudy použitý pri výrobe plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, Komisia poznamenala, že spoločnosť oddelene vykázala nákup železnej rudy vo viacerých podobách. Náklady na železnú rudu použitú pri výrobe plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla však spoločnosť vykázala bez ďalšieho rozčlenenia, takže nebolo možné potvrdiť podrobnejšiu spotrebu peliet zo železnej rudy pri výrobe týchto výrobkov. Z údajov v správe o kapacite, ktorú vyvážajúci výrobca predložil ako prílohu k pôvodnému vyplnenému dotazníku, navyše vyplývalo, že všetky zakúpené pelety zo železnej rudy sa používali na výrobu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, a to celé množstvo vykázané spoločnosťou. Komisia preto toto tvrdenie s konečnou platnosťou zamietla.

(73) Jeden vyvážajúci výrobca po konečnom poskytnutí informácií tvrdil, že Komisia by k jeho predaju na domácom trhu uskutočnenom prostredníctvom prepojeného výrobcu v skupine nemala pripočítavať dodatočné predajné, všeobecné a administratívne náklady s cieľom zohľadniť zapojenie prepojeného obchodníka. Tento vyvážajúci výrobca predovšetkým tvrdil, že prepojená spoločnosť zapojená do predaja na domácom trhu fakturovala vynaložené predajné a všeobecné náklady vrátane prirážky v súlade s politikou transferového oceňovania skupiny. Podľa vyvážajúceho výrobcu už teda náklady vynaložené prepojeným obchodníkom boli zohľadnené v jeho predajných, všeobecných a administratívnych nákladoch. Vyvážajúci výrobca na tento účel odkázal na náklady na služby v skupine účtované prepojenou spoločnosťou.

(74) Komisia v prvom rade poznamenala, že s cieľom zohľadniť predajné, všeobecné a administratívne náklady obchodníka zapojeného do predaja na domácom trhu zaujala konzervatívny prístup, keďže nepoužila skutočné predajné, všeobecné a administratívne náklady prepojeného vyvážajúceho výrobcu, ale tieto náklady inej prepojenej spoločnosti v skupine, ktorá vystupovala výlučne ako obchodník v určitých predajných transakciách na domácom trhu. V tejto súvislosti sa Komisia domnievala, že predajné, všeobecné a administratívne náklady prepojeného vyvážajúceho výrobcu by boli neprimerane vysoké, zatiaľ čo predajné, všeobecné a administratívne náklady prepojeného obchodníka by sa mohli považovať za primerané pre funkcie, ktoré prepojený výrobca vykonával v rámci predaja na domácom trhu. Komisia okrem toho zistila, že prepojený vyvážajúci výrobca skutočne dotknutému vyvážajúcemu výrobcovi účtoval služby v skupine. Komisia na základe informácií poskytnutých spoločnosťami nemohla dospieť k záveru, či sa služby fakturované vyvážajúcemu výrobcovi skutočne týkali nákladov vynaložených pri ďalšom predaji prešetrovaného výrobku na domácom trhu, keďže transakcie účtované v účtovníctve a/alebo vo vystavených faktúrach boli všetky označené iba ako služby v skupine. Výdavky na služby v skupine účtované v účtovníctve vyvážajúceho výrobcu a priradené k prešetrovanému výrobku navyše predstavovali zanedbateľnú časť čistých výnosov. Vzhľadom na neistotu v súvislosti s povahou služieb v skupine účtovaných v účtovníctve dotknutého vyvážajúceho výrobcu a konzervatívny prístup, ktorý Komisia uplatňovala už od začiatku, Komisia tvrdenie zamietla.

3.3. **Vývozná cena**

(75) Podrobnosti o výpočte vývoznej ceny sa uvádzali v odôvodneniach 50 a 51 predbežného nariadenia. Keďže k tomuto oddielu neboli predložené žiadne pripomienky, Komisia potvrdila svoje predbežné závery.

3.4. **Porovnanie**

(76) Podrobnosti o porovnaní normálnej hodnoty a vývoznej ceny boli uvedené v odôvodneniach 52 až 68 predbežného nariadenia.

(77) Jeden vyvážajúci výrobca zopakoval svoje tvrdenie, že so svojím prepojeným obchodníkom nachádzajúcim sa v Turecku, ktorý počas OP predával prešetrovaný výrobok do Únie, predstavuje jeden hospodársky subjekt, a preto namietal proti predbežným úpravám svojej vývoznej ceny podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia. Spoločnosť odkázala na predchádzajúce veci Súdneho dvora, najmä v súvislosti s existenciou obmedzeného priameho vývozu výrobcu, pričom tvrdila, že na zamietnutie tvrdenia o jednom hospodárskom subjekte nie sú dostatočné. Spoločnosť takisto tvrdila, že existencia priameho predaja výrobcu na domácom trhu z hľadiska určenia toho, či existuje jeden hospodársky subjekt v rámci vývozu, nie je relevantná a že kľúčovým aspektom, ktorý treba pri posudzovaní tohto tvrdenia zvážiť, je skutočnosť, že výrobca kontroluje prepojeného obchodníka.

(78) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúceho výrobcu, pričom uviedol, že z existencie priameho predaja výrobného subjektu vyplýva, že obchodník vystupuje ako prepojený ďalší predajca, a podporil úpravy vývoznej ceny vykonané Komisiou.

(79) Komisia analyzovala pripomienky a dôkazy v spise, najmä rámcovú zmluvu medzi výrobcom a jeho prepojeným obchodníkom. Komisia poznamenala, že v tejto rámcovej zmluve sa stanovuje provízia vyplácaná za predaný tovar a že povinnosti, ktoré sú bežne spojené s oddelením predaja, zostali výrobcovi, zatiaľ čo povinnosti prepojeného obchodníka zodpovedali povinnostiam zástupcu poskytujúceho služby v súvislosti s vývozom výrobcu. To bolo takisto v súlade s pomerne veľkými výdavkami na predaj vynaloženými vyvážajúcim výrobcom. Neboli poskytnuté žiadne ďalšie informácie o zmluvnom vzťahu medzi výrobcom a prepojeným obchodníkom. Komisia preto dospela k záveru, že v rámcovej zmluve sa uvádzali ustanovenia, ktoré neboli v súlade s tvrdením, že hospodárska realita vzťahu medzi prepojeným obchodníkom a výrobcom odrážala vzťah medzi výrobcom a vnútorným oddelením predaja. Výrobca naopak zabezpečoval predaj priamo, zatiaľ čo prepojený obchodník vykonával činnosti týkajúce sa vývozu v mene výrobcu a výmenou za províziu. V spojení so zisteniami z predbežnej fázy, podľa ktorých výrobca uskutočňoval aj priamy predaj, Komisia dospela k záveru, že tvrdenie o jednom hospodárskom subjekte sa musí zamietnuť. Komisia preto potvrdila svoje predbežné zistenia uvedené v odôvodneniach 54 až 55 predbežného nariadenia.

(80) V súvislosti s významom priameho predaja na vývoz vyvážajúci výrobca po konečnom poskytnutí informácií v podstate zopakoval argumenty uvedené v pripomienkach k predbežnému poskytnutiu informácií, ktoré sa riešili v odôvodnení 54 predbežného nariadenia a v odôvodnení 79 v predchádzajúcom texte.

(81) Vyvážajúci výrobca takisto uviedol, že daný predaj na vývoz by vo väčšine prípadov nepredstavoval skutočný predaj na vývoz, ale išlo by o predaj kupujúcim na domácom trhu v rámci osobitných právnych alebo colných režimov. Komisia poznamenala, že právny režim spojený s predajom na vývoz nie je určujúci z hľadiska posúdenia toho, či predaj predstavuje predaj na vývoz, a skutočnosť, že sa okrem predaja na domácom trhu uskutočňoval takýto priamy predaj, je dôkazom toho, že si výrobca ponechal predajné funkcie.

(82) Vyvážajúci výrobca ďalej tvrdil, že skutočnosť, že všetok predaj na domácom trhu uskutočňoval priamo výrobca bez zapojenia prepojeného obchodníka, nie je relevantná z hľadiska určenia existencie jedného hospodárskeho subjektu v rámci predaja na vývoz. Komisia poznamenala, že táto skutočnosť preukazuje existenciu plnohodnotného vnútorného oddelenia predaja výrobcu, čo je relevantný faktor, pričom jeho význam uznal Všeobecný súd ([8]).

(83) Vyvážajúci výrobca uviedol viaceré argumenty v súvislosti s rámcovou zmluvou, ktorú uzavrel so svojím prepojeným obchodníkom. Tvrdil, že dôvodom existencie takejto zmluvy medzi vyvážajúcim výrobcom a prepojeným obchodníkom je „zaistenie listinných dôkazov pre prípad vládnych/daňových auditov a pravidiel transferového oceňovania“. Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že hoci zmluva medzi vyvážajúcim výrobcom a jeho prepojeným obchodníkom mohla mať význam aj z daňových dôvodov, nemení to nič na skutočnosti, že v zmluve sa jasne stanovuje, že prepojený obchodník poskytuje služby v oblasti vývozu za províziu na základe uskutočneného predaja. Vyvážajúci výrobca takisto potvrdil, že v zmluve sa jasne stanovuje, že úlohou vyvážajúceho výrobcu (výrobcu) je získavať zákazníkov a uzatvárať s nimi potrebné zmluvy a dohody. Tým sa podľa názoru Komisie preukázalo, že vyvážajúci výrobca má vlastné plne funkčné oddelenie predaja pre predaj na vývoz a že prepojený obchodník teda nekoná ako vnútorné oddelenie predaja vyvážajúceho vývozcu. Okrem toho

([8]) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Rada Európskej únie, vec T-26/12, rozsudok Všeobecného súdu z 25. júna 2015, bod 50.

zrejme vyvážajúci výrobca svojím argumentom naznačuje, že úpravu podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia by bolo možné vykonať iba v situáciách, keď je prepojený obchodník poverený vykonávaním súboru úplných činností, ktoré bežne vykonáva oddelenie predaja. Tento predpoklad nie je správny. Článok 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia sa týka provízií „zaplatených vo vzťahu k zamýšľanému predaju“ (v tomto prípade k predaju na vývoz) bez akéhokoľvek ďalšieho spresnenia druhu poskytovaných služieb. Účelom úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia je zabezpečiť, aby sa riadne upravila každá provízia vyplatená zástupcovi pre predaj na vývoz ako odmena za služby poskytnuté daným zástupcom v súvislosti s týmito predajnými činnosťami bez ohľadu na to, v čom tieto služby spočívajú, s cieľom zaistiť porovnateľnosť s predajom na domácom trhu. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(84) Vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že ustanovenie v zmluve, podľa ktorého zisk alebo strata z operácií týkajúcich sa vývozu výrobkov nemôže zostať u prepojeného obchodníka, nie je zlučiteľné s tvrdením, že prepojený obchodník by mal podobné funkcie ako zástupca, ktorý vykonáva prácu za províziu, pretože zástupca by neprijal, aby sa jeho (úplný) zisk previedol naspäť výrobnej spoločnosti a jemu by sa nahradili iba výdavky spojené s kontrolou akreditívov, so zabezpečením dokumentov na colné konanie, s prípravou potrebnej vývoznej dokumentácie a so zaistením výberu platby. Komisia poznamenala, že finančné dohody medzi vyvážajúcim výrobcom a prepojeným obchodníkom zohľadňujú činnosti a funkcie, ktoré sa prepojený obchodník podľa zmluvy zaviazal vykonávať za odmenu. Úprava, ktorú Komisia vykonala, pričom analogicky uplatnila článok 2 ods. 9 základného nariadenia, bola stanovená tak, aby zodpovedala týmto funkciám a odrážala náležitú odmenu za služby poskytnuté na nezávislom základe. Preto skutočnosť, či prepojený obchodník dostáva odmenu v podobe provízie, ktorá sa vzťahuje na služby v oblasti vývozu poskytované vyvážajúcemu výrobcovi, preukazuje, že prepojený obchodník poskytuje dohodnuté služby v mene vyvážajúceho výrobcu, ale bez primeranej odmeny vrátane primeraného zisku. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.

(85) Podľa vyvážajúceho výrobcu navyše skutočnosť, že vykonával určité povinnosti, ktoré sa bežne spájajú s oddelením predaja, nebráni zisteniu o existencii jedného hospodárskeho subjektu. Vyvážajúci výrobca uviedol, že podľa ustálenej judikatúry môže výrobca a obchodná spoločnosť stále predstavovať jeden hospodársky subjekt, aj keď výrobca plní určité predajné funkcie sám. Komisia poznamenala, že podľa podmienok zmluvy vyvážajúci výrobca v skutočnosti vykonával väčšinu povinností, ktoré sa bežne spájajú s oddelením predaja, ak nie všetky tieto povinnosti. Ako sa už uvádza v odôvodnení 83, uvedené je v rozpore s tvrdením vyvážajúceho výrobcu, že prepojený obchodník sa má považovať za jeho vnútorné oddelenie predaja. Ako naopak pripomenul samotný vyvážajúci výrobca, prepojený obchodník plní dodatočné funkcie v oblasti predaja na vývoz za odmenu alebo províziu. Práve z dôvodu týchto provízií sa vykonala úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia.

(86) Komisia poznamenala, že vyvážajúci výrobca opakovane odkázal na faktické skutočnosti, ktoré boli určujúce v prešetrovaní a rozsudku vo veci *Musim Mas* ([9]). Vyvážajúci výrobca v podstate zrejme naznačoval, že keďže sa jeho faktická situácia nepodobá situácii vo veci *Musim Mas*, úprava podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia nie je opodstatnená. Komisia nesúhlasila. Podstata úpravy podľa článku 2 ods. 10 písm. i) základného nariadenia sa musí preskúmať na základe určujúcich skutočností v každom konkrétnom prípade a na základe všetkých dôkazov, ktoré má Komisia k dispozícii. V rozsudku vo veci *Musim Mas* sa nestanovil minimálny štandard, ktorý by musel byť v každom prípade splnený. Súdny dvor vo veci *Musim Mas* naopak súhlasil s posúdením, ktoré Rada vykonala na základe skutočností zistených v danej veci. Ako sa pripomína vyššie, viaceré relevantné skutočnosti, ktoré existovali vo veci *Musim Mas*, v každom prípade existujú aj v situácii vyvážajúceho výrobcu, predovšetkým existencia zmluvy, ktorá je nezlučiteľná s názorom, že prepojený obchodník je *de facto* vnútorným oddelením predaja skupiny.

([9]) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Rada Európskej únie, vec C-468/15P, rozsudok Súdneho dvora z 26. októbra 2016.

(87) Vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že relevantnými faktormi pri určení existencie jedného hospodárskeho subjektu sú existencia kontroly vyvážajúceho výrobcu nad prepojeným obchodníkom, skutočnosť, že prepojený obchodník nenakupuje od neprepojených dodávateľov, ako aj to, že vyvážajúci výrobca a prepojený obchodník sídlia na rovnakej adrese.

(88) Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že nie je potrebné, aby všetky faktory samostatne preukazovali neexistenciu jedného hospodárskeho subjektu tvoreného vyvážajúcim výrobcom a prepojeným obchodníkom. Komisia musí naopak zohľadniť súhrn podmienok, ktorými sa riadi vzťah medzi vyvážajúcim výrobcom a prepojeným obchodníkom. Z hľadiska zistenia, že prepojený obchodník nie je vnútorným oddelením predaja, ale naopak poskytuje rôzne druhy služieb v skupine, v tomto prípade služieb súvisiacich s vývozom, nie je existencia kontroly určujúca. Zo skutočnosti, že prepojený obchodník poskytuje služby v oblasti vývozu výmenou za províziu výlučne vyvážajúcemu výrobcovi, ako aj z jeho sídla vyplýva iba to, že prepojený obchodník v tejto fáze neposkytuje rovnaké služby iným zákazníkom. To neznamená, že prepojený obchodník je vnútorným oddelením predaja vyvážajúceho výrobcu.

(89) Na základe uvedených skutočností teda Komisia v tomto prípade usúdila, že prepojený obchodník plnil funkcie zástupcu zabezpečujúceho vývozné činnosti vyvážajúceho výrobcu, pričom išlo najmä o kontrolu prijatých akreditívov, zabezpečenie a kontrolu dokumentov súvisiacich s colným konaním a nakladaním, prípravu potrebnej vývoznej dokumentácie po naložení a vykonávanie postupov spojených s vývozom, ako je zaistenie výberu nákladov na tovar. Prepojený obchodník bol platený prostredníctvom provízie na základe uskutočneného predaja. Keďže bola táto odmena ovplyvnená vzťahom v rámci skupiny a analogicky sa uplatnil článok 2 ods. 9 základného nariadenia, považovalo sa za vhodné použiť primerané ziskové rozpätie s cieľom vyhnúť sa rušivým vplyvom, ktoré by mohli vyplývať z vnútorných dohôd medzi vyvážajúcim výrobcom a prepojeným obchodníkom ([10]).

(90) Na záver teda možno skonštatovať, že zo všetkých dôvodov uvedených v odôvodnení 54 predbežného nariadenia a v odôvodneniach 79 až 88 v predchádzajúcom texte sa toto tvrdenie zamietlo.

(91) Dvaja vyvážajúci výrobcovia zopakovali tvrdenie, že Komisia by mala počítať dumping na štvrťročnom základe.

(92) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniam vyvážajúcich výrobcov a uviedol, že štvrťročný výpočet dumpingu v tomto prípade nie je opodstatnený, pretože existencia malého kolísania nákladov ani inflácia a znehodnotenie tureckej líry použitie štvrťročného prístupu neodôvodňujú.

(93) Komisia dospela k záveru, že vzhľadom na to, že dve spoločnosti nepredložili žiadne nové dôkazy na podloženie svojho tvrdenia, ktoré by zmenili posúdenie Komisie, predbežné zistenia uvedené v odôvodneniach 64 až 68 predbežného nariadenia sa potvrdili a tvrdenie sa zamietlo.

(94) Po konečnom poskytnutí informácií jeden vyvážajúci výrobca zopakoval žiadosť o štvrťročný výpočet dumpingu. Spoločnosť navyše porovnala kolísanie cien a priemerné miery inflácie a devalvácie tureckej líry so zistenými rozpätiami podhodnotenia ceny s cieľom preukázať ich údajný význam. Spoločnosť napokon poznamenala, že hoci Komisia stanovuje mechanizmus indexácie cien surovín v každom postupe záväzku, v tomto prípade sa takéto kolísanie cien na účel výpočtu dumpingového rozpätia nezohľadnilo.

(95) Spoločnosť neposkytla žiadne nové informácie na podporu svojho tvrdenia. Ako sa uviedlo v odôvodnení 68 predbežného nariadenia, Komisia sa domnievala, že na rozdiel od tvrdenia vyvážajúceho výrobcu kolísanie štvrťročných výrobných nákladov ovplyvnilo hlavne jeden štvrťrok OP, kým predaj prešetrovaného výrobku sa uskutočňoval počas celého OP, a že celkové kolísanie nákladov, miera inflácie a devalvácia tureckej líry neboli také závažné, aby boli dôvodom odchýlenia sa od bežnej praxe Komisie vypočítať dumpingové rozpätie ročne.

([10]) V tejto súvislosti pozri správu poroty WTO, *Európska únia – antidumpingové opatrenia na dovoz určitých mastných alkoholov z Indonézie*, (WT/DS442/R), 16. decembra 2016, bod 7.129.

Porovnanie úrovne rozpätí podhodnotenia ceny a rozdielov v nákladoch, inflácie a devalvácie počas OP vykonané vyvážajúcim výrobcom neplatilo, pretože sa týkalo dvoch úplne iných posúdení, ktoré priamo nesúviseli. Pokiaľ ide o mechanizmy indexácie cien v záväzkoch, Komisia poznamenáva, že sú nevyhnutné na zachovanie primeranej minimálnej dovoznej ceny, aby sa predišlo zneužívaniu a obchádzaniu a primerane sa tak odstránil stanovený dumping a stanovená ujma. Stanovenie dumpingu a ujmy sa týka skúmania minulého obdobia a tieto dve situácie preto nie sú porovnateľné.

(96) Jeden vyvážajúci výrobca a dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia namietali proti predbežnému zamietnutiu úpravy týkajúcej sa prepočtov meny, ktorú požadovali vzhľadom na hedžingové zmluvy týkajúce sa ich predaja do Únie. Tvrdenie sa týka výmenného kurzu, ktorý sa má použiť pri prepočte hodnoty predaja v cudzej mene (v tomto prípade v eurách) na menu vyvážajúcej krajiny (turecká líra alebo TRY). Spoločnosti odkazovali na ustanovenia článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia, podľa ktorého „[…] keď je predaj zahraničnej meny na termínových trhoch priamo spojený s príslušným vývozom, […] použije [sa] výmenný kurz budúceho predaja“.

(97) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniam vyvážajúcich výrobcov a uviedol, že hedžing je vnútorný postup a spoločnosti nemôžu tvrdiť, že bez hedžingu by bola predajná cena vyššia, pretože nie je zrejmé, že by zákazníci vyššiu cenu zaplatili.

(98) Komisia poznamenala, že článok 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia sa uplatňuje v situáciách, keď je prepočet meny potrebný na účely porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny. Je dlhodobou praxou vykonať takéto porovnanie v mene dotknutej krajiny. V tomto prípade teda Komisia použila ako menu porovnania tureckú líru. Obe spoločnosti tvrdili, že úpravou týkajúcou sa prepočtu meny sa zaisťovali tie transakcie v rámci predaja na vývoz, ktoré boli denominované v eurách. Riziko prepočtu mien vyplývajúce z týchto transakcií bolo vo všetkých prípadoch zaistené voči americkému doláru. Keďže sa porovnanie uskutočnilo v tureckých lírach a všetky transakcie v eurách sa prepočítali priamo na tureckú líru bez medziprepočtu na americký dolár a rovnako sa všetok predaj na domácom trhu uskutočňoval v tureckých lírach, Komisia sa domnievala, že konverzný kurz medzi EUR a USD dohodnutý v hedžingových zmluvách nebol na účely porovnania relevantný. Komisia preto tvrdenie troch vyvážajúcich výrobcov zamietla.

(99) Traja vyvážajúci výrobcovia po konečnom poskytnutí informácií zopakovali svoje tvrdenia o úprave týkajúcej sa prepočtu meny v prípade predaja do Únie vzhľadom na operácie hedžingu menového rizika vyplývajúceho z transakcií v eurách. Zopakovali argument, že zisk alebo strata vyplývajúce z konverzného kurzu v čase hedžingu majú bez ohľadu na menu použitú pri porovnaní cien významný vplyv na porovnanie cien. Predovšetkým predložili teoretický príklad objednávky v rámci predaja na domácom trhu s jednotkovou cenou v USD dohodnutou v konkrétny deň a objednávky v rámci predaja na vývoz s ekvivalentnou jednotkovou cenou v EUR dohodnutou v ten istý deň. Z výpočtu spoločností vyplynulo, že ak sú tieto obchodné objednávky doručené v ten istý deň a fakturovaná hodnota sa prepočíta priamo z meny vo faktúre na TRY, porovnanie by viedlo k dumpingu, aj keď bola dohodnutá cena v dvoch obchodných objednávkach v deň zadania týchto objednávok rovnaká. Potom tvrdili, že úprava vzhľadom na hedžing by sa mala vykonať buď na základe článku 2 ods. 10 písm. j), alebo článku 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia.

(100) Komisia analyzovala tvrdenie, najmä teoretický príklad, ktorý údajne preukazoval, že výmenný kurz v hedžingových zmluvách by sa na účel porovnania cien mal vziať do úvahy. Po prvé, Komisia poznamenala, že hoci bol príklad matematicky správny, neodrážal realitu obchodných činností spoločností ani výpočet dumpingového rozpätia. V príklade sa predovšetkým naznačovalo, že dumpingové rozpätie sa počíta prostredníctvom porovnania dvoch samostatných transakcií vykonaných v rovnakom čase, čo nie je pravda, keďže Komisia porovnáva priemernú normálnu hodnotu a priemernú vývoznú cenu určenú pre jednotlivé druhy výrobkov počas OP. Po druhé, v príklade sa predpokladalo, že všetky obchodné objednávky zadané v určitý deň sa plnia v podobnom čase, čo sa

preukázalo ako nesprávne. Jeden z vyvážajúcich výrobcov v skutočnosti uviedol samostatné tvrdenie, že obdobie od dokončenia výroby do vyzdvihnutia tovaru zákazníkom je na domácom trhu oveľa dlhšie ako v prípade predaja na vývoz. Preto sa zistilo, že príklad uvedený spoločnosťami bol v prípade danej situácie nepresný. Žiadna zo spoločností navyše nepredložila dôkazy o tom, že ich transakcie v rámci predaja na vývoz denominované v EUR boli pôvodne dohodnuté v cene v USD. Kúpne zmluvy a/alebo obchodné objednávky boli v prípade týchto transakcií v rámci predaja na vývoz naopak priamo denominované v EUR bez akéhokoľvek odkazu na USD. Prepočet z EUR na TRY cez USD sa preto nepovažoval za relevantný. Komisia teda požadovanú úpravu na základe článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia zamietla.

(101) Navyše hoci spoločnosti tvrdili, že dokážu prepojiť vývozné transakcie s jednotlivými hedžingovými operáciami, tie mohli byť a v mnohých prípadoch boli upravené po predaji v závislosti od vývoja finančného výhľadu a s cieľom maximalizovať návratnosť spoločností. Komisia sa preto nedomnievala, že hedžing by mohol byť priamo prepojený s dotknutým predajom na vývoz a že zohľadnením budúcej predajnej ceny by sa riskovala deformácia skutočnej vývoznej ceny.

(102) Komisia zamietla aj tvrdenie na základe článku 2 ods. 10 písm. k), keďže spoločnosti nepredložili žiadne dôkazy o tom, že ich hedžingové činnosti viedli k tomu, že zákazníci na domácom trhu stabilne platili odlišné ceny.

(103) Dvaja vyvážajúci výrobcovia namietali proti predbežnému zamietnutiu niektorých úprav, ktoré požadovali v prípade predaja na domácom trhu, pričom jedna sa týkala existencie systému vrátenia cla a druhá nákladov na držanie zásob. Jeden z nich takisto namietal proti platobným podmienkam, ktoré Komisia použila na výpočet jeho úverových nákladov na domácom trhu.

(104) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniam vyvážajúcich výrobcov. Pokiaľ ide o vrátenie cla, uviedol, že čisto teoretické náklady nemožno použiť ako úpravu, keďže nie je možné stanoviť jasné prepojenie medzi vyvážanými výrobkami a clami na dovezené vstupy, ktoré nie sú zaplatené. Pokiaľ ide o náklady na držanie zásob, navrhovateľ podporil zamietnutie takejto úpravy zo strany Komisie, keďže dotknutá spoločnosť nepreukázala, že ceny na domácom trhu sú vyššie v prípade výrobkov, ktoré strávia viac času v sklade.

(105) Vzhľadom na to, že spoločnosti nepredložili žiadne nové dôkazy o úprave týkajúcej sa vrátenia cla, ktoré by zmenili predbežné posúdenie Komisie, zistenia uvedené v odôvodneniach 60 až 63 predbežného nariadenia sa potvrdili a tvrdenie sa zamietlo. Úprava týkajúca sa nákladov na držanie zásob, ktorú požadoval jeden vyvážajúci výrobca podľa článku 2 ods. 10 písm. k) základného nariadenia, súvisí so skutočnosťou, že v niektorých prípadoch predaja na domácom trhu sa zákazníci omeškali s vyzdvihnutím tovaru, ktorý preto zostal dlhšie v sklade spoločnosti. Komisia v súvislosti s týmto tvrdením dospela k záveru, že vzhľadom na to, že spoločnosť nedokázala prepojiť tieto údajné náklady s jednotlivými predajnými transakciami alebo s konkrétnymi zákazníkmi ani nedokázala preukázať, že ceny na domácom trhu sú ovplyvnené nákladmi na držanie zásob, tvrdenie sa musí zamietnuť. Pokiaľ ide o platobné podmienky použité pri výpočte úverových nákladov na domácom trhu, dotknutá spoločnosť neposkytla žiadne nové dôkazy, ktoré by zmenili predbežný prístup Komisie spočívajúci v náhrade oznámených platobných podmienok, v prípade ktorých sa pri krížovej kontrole na diaľku zistilo, že nie sú v súlade s podmienkami dohodnutými pri súvisiacich kúpnych zmluvách, presnejším súborom platobných podmienok, ktorý poskytla spoločnosť a ktorý sa skontroloval počas krížovej kontroly na diaľku. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(106) Jeden vyvážajúci výrobca po konečnom poskytnutí informácií zopakoval tvrdenie, že by sa vo vzťahu k jeho predaju na domácom trhu mali vziať do úvahy úpravy týkajúce sa vrátenia cla a nákladov na držanie zásob, a znovu namietal proti platobným podmienkam, ktoré Komisia použila na výpočet jeho úverových nákladov na domácom trhu.

(107) Pokiaľ ide o úpravu týkajúcu sa vrátenia cla, zopakoval tvrdenie, že bez ohľadu na to, či bolo dovozné clo skutočne zaplatené alebo nie, má existencia dovozného cla na vstupný materiál vplyv na cenu účtovanú domácimi dodávateľmi daného vstupného materiálu.

(108) V súvislosti s úpravou týkajúcou sa nákladov na držanie zásob spoločnosť zopakovala argument, že úprava týkajúca sa týchto nákladov je podobná ako úprava v prípade úverových nákladov, keďže obe sa spájajú s oneskorením platby. Ďalej tvrdila, že zamietnutie takejto úpravy na domácom trhu nie je v súlade s prijatím úpravy pri vývoze, pokiaľ ide o zdržné pri jej predaji do Únie, a uviedla, že v oboch prípadoch dochádza k omeškaniu príchodu tovaru, ktoré vedie k dodatočným nákladom.

(109) Pokiaľ ide o platobné podmienky použité pri výpočte úverových nákladov na domácom trhu, spoločnosť zopakovala, že Komisia mala úverové náklady vypočítať na základe dohodnutých platobných podmienok a nie na základe toho, kedy k platbám skutočne dôjde, pretože na určenie ceny môžu mať vplyv jedine dohodnuté platobné podmienky.

(110) V reakcii na tieto pripomienky k údajnej úprave týkajúcej sa vrátenia cla a v nadväznosti na predbežné úvahy Komisie, podľa ktorých nemožno pri výpočte vziať do úvahy teoretické náklady, sa ukázalo, že v rozpore s tvrdeniami spoločnosti sa v predajných cenách na domácom trhu, ktoré účtoval vyvážajúci výrobca, nezohľadňovala suma údajného vrátenia cla, čo by inak spôsobilo, že predaj by bol stratový. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(111) Pokiaľ ide o úpravu v súvislosti s nákladmi na držanie zásob, Komisia poznamenala, že zatiaľ čo sú už dodatočné výdavky na skladovanie tovaru, ktorý si zákazníci vyzdvihli oneskorene, zahrnuté v celkových predajných nákladoch, požadovanú úpravu na pokrytie výsledného odkladu platby, ktorú spoločnosť porovnávala s úpravou v prípade úverových nákladov, nemožno poskytnúť, pretože spoločnosť možné oneskorené vyzdvihnutie nezohľadnila pri uzatváraní kúpnej zmluvy ani ho nedokázala prepojiť so žiadnym zákazníkom alebo konkrétnou transakciou, čím potvrdila, že požadovaná úprava nebola zohľadnená v predajnej cene. Na rozdiel od zdržného, ktoré spoločnosť priradila iba k tým vývozným transakciám, pri ktorých skutočne k zaplateniu zdržného došlo, spoločnosť nevedela priradiť uvádzané náklady na držanie zásob k skutočným transakciám, ktoré boli údajne dotknuté. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(112) Pokiaľ ide o platobné podmienky použité pri výpočte úverových nákladov na domácom trhu, Komisia sa domnievala, že skutočné platobné podmienky poskytnuté spoločnosťou boli presnejšie, keďže sa zistilo, že platobné podmienky, ktoré boli oznámené ako podmienky dohodnuté v obchodných objednávkach, nie sú v súlade s platobnými podmienkami, ktoré boli skutočne dohodnuté v súvisiacich obchodných objednávkach vo vzorke transakcií. Tvrdenie sa preto zamietlo.

(113) Jedna skupina vyvážajúcich výrobcov namietala proti predbežnému zamietnutiu žiadosti o úpravu týkajúcu sa fakturácie v prípade predaja na domácom trhu podľa článku 2 ods. 10 písm. c) základného nariadenia s cieľom zohľadniť rabaty údajne poskytnuté po vystavení faktúr.

(114) Spoločnosť v priebehu prešetrovania, a to aj vtedy, keď o to bola počas krížovej kontroly na diaľku požiadaná, vysvetlila, že nedokáže prepojiť úpravu týkajúcu sa fakturácie zaznamenanú v účtovníctve s jednotlivými transakciami. Nedokázala napríklad identifikovať dobropisy alebo oznámenia o dlhu spojené s konkrétnymi faktúrami, ktorých hodnotu mali dané úpravy týkajúce sa fakturácie upraviť. Komisia preto dospela k záveru, že požadovaná úprava nie je dostatočne odôvodnená, a potvrdila zamietnutie žiadosti.

(115) Dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia spochybnili predbežný výpočet úverových nákladov v prípade predaja do Únie. Spoločnosti predovšetkým tvrdili, že Komisia nesprávne uplatnila rovnaké úrokové sadzby pre EUR a USD Tureckej centrálnej banky na všetkých vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, keďže nezohľadnila skutočnosť, že úrokové sadzby pri úveroch závisia od osobitných vlastností a finančnej situácie spoločností. Tvrdili, že sa mali namiesto toho použiť skutočné úrokové sadzby uplatniteľné na úvery spoločností.

(116) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúcich výrobcov a uviedol, že predbežné rozhodnutie Komisie uplatniť rovnaké úrokové sadzby Tureckej centrálnej banky je transparentné a objektívne a malo by sa zachovať.

(117) Komisia toto tvrdenie preskúmala a dospela k záveru, že v prípade úverov, ktoré jeden z prepojených vyvážajúcich výrobcov získal za trhovú cenu od nezávislých bánk, je skutočne odôvodnené použiť na výpočet jeho úverových nákladov zmluvnú úrokovú sadzbu pre USD, ktorú výrobca skutočne zaplatil v prípade krátkodobých úverov. V konečnom výpočte sa teda vykonala uvedená zmena. V prípade úveru získaného od banky prepojenej

s výrobcom však Komisia dospela k záveru, že použitie priemernej úrokovej sadzby pre EUR poskytnutej Tureckou centrálnou bankou bolo odôvodnené, keďže zmluvná sadzba neodrážala trhové podmienky. Druhý vyvážajúci výrobca v skupine nemal v OP žiadne nesplatené úvery, preto nebola k dispozícii žiadna úroková sadzba špecifická pre danú spoločnosť, ktorá by sa použila ako náhrada pri výpočte sumy úverových nákladov. Preto bolo odôvodnené použiť priemerné úrokové sadzby poskytnuté Tureckou centrálnou bankou.

(118) Dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia v nadväznosti na konečné poskytnutie informácií tvrdili, že Komisia mala uplatniť rovnakú úrokovú sadzbu pre USD v prípade oboch výrobcov v skupine, keďže ich finančné podmienky boli rovnaké. Jeden vyvážajúci výrobca predovšetkým poskytol dodatočné informácie, z ktorých vyplývalo, že jeden z úverov vykázaných prepojeným vyvážajúcim výrobcom v skutočnosti použil daný vyvážajúci výrobca.

(119) Komisia tvrdenie posúdila a zistila, že finančné podmienky dotknutého vyvážajúceho výrobcu nie sú rovnaké ako v prípade druhej spoločnosti v skupine, čo vyplýva zo skutočnosti, že úroková sadzba uplatniteľná na úver dotknutého vyvážajúceho výrobcu bola vyššia ako priemerná úroková sadzba pri iných úveroch, pričom táto sadzba ešte nezahŕňala prirážku účtovanú za služby ústredia, ako spoločnosti vysvetlili počas krížovej kontroly na diaľku a zopakovali v pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií. Vzhľadom na tieto skutočnosti Komisia tvrdenie zamietla.

(120) Jeden vyvážajúci výrobca navyše tvrdil, že Komisia mala použiť úrokové sadzby v rámci úverov spoločnosti, keďže takýto prístup prijala v prípade iného vyvážajúceho výrobcu zaradeného do vzorky.

(121) Komisia považovala tieto dva prípady za rozdielne. Druhý vyvážajúci výrobca poskytol informácie o svojich úveroch v pôvodnom vyplnenom dotazníku, zatiaľ čo daná spoločnosť neposkytla informácie o existencii žiadnych krátkodobých úverov. Namiesto toho navrhla použiť na určenie úverových nákladov medzibankové úrokové sadzby. Komisia sa domnievala, že spoločnosť by nemohla získať úver s medzibankovými úrokovými sadzbami, a preto tieto úrokové sadzby nahradila priemernou úrokovou sadzbou v prípade obchodného krátkodobého úveru uverejnenou Tureckou centrálnou bankou.

(122) Komisia okrem toho posúdila nové informácie poskytnuté dotknutým vyvážajúcim výrobcom v jeho pripomienkach k predbežnému poskytnutiu informácií a doplnené v rámci pripomienok ku konečnému poskytnutiu informácií. Komisia usúdila, že vzhľadom na protichodné informácie poskytnuté v pôvodnom vyplnenom dotazníku a v neskoršej fáze prešetrovania nemožno predbežné rozhodnutie Komisie použiť na určenie úverových nákladov úrokové sadzby uverejnené Tureckou centrálnou bankou považovať za neopodstatnené. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(123) Dvaja prepojení vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že medzi údajmi o nákladoch a predaji je nesúlad v konverzných kurzoch mien. Pokiaľ ide o ich údaje o predaji, použil sa menový prepočet na priemernom mesačnom základe, zatiaľ čo na ich údaje o nákladoch sa uplatnil menový prepočet na priemernom ročnom základe.

(124) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach predložených po predbežnom poskytnutí informácií namietal proti tvrdeniu vyvážajúcich výrobcov a podporil predbežný prístup Komisie k použitým konverzným kurzom. Podľa jeho názoru by sa mali náklady (ktoré sa v účtovníctve spoločnosti uvádzajú za dlhšie časové obdobie) počítať na ročnom základe a prepočítať pomocou priemerného výmenného kurzu za OP, zatiaľ čo príjem spojený s predajom by sa mal prepočítať k momentu, keď sa dosiahol, pomocou mesačných alebo dokonca denných výmenných kurzov.

(125) Komisia tvrdenie analyzovala a považovala ho za odôvodnené. Tvrdenie sa preto prijalo a v konečnom výpočte sa na prepočet údajov spoločností o nákladoch aj predaji použili priemerné mesačné výmenné kurzy.

(126) Vyvážajúci výrobcovia po konečnom poskytnutí informácií tvrdili, že vzhľadom na to, že oznámili všetky údaje relevantné pre výpočet dumpingu v USD, nie je potrebné prepočítať ich z USD na TRY na účely cenového porovnania podľa článku 2 ods. 10 písm. j) základného nariadenia. Spoločnosti potom odkázali na článok 2 ods. 5 základného nariadenia, podľa ktorého „Náklady sa spravidla vypočítajú na základe záznamov vedených stranou, ktorá je predmetom prešetrovania“, zatiaľ čo sumy výrobných nákladov použité Komisiou pri výpočte ich normálnych hodnôt sa po prepočítaní z USD na TRY líšili od súm vykázaných v ich účtovných záznamoch.

(127) Po prvé, Komisia poznamenala, že vyvážajúci výrobcovia vykonávali transakcie v USD, EUR a TRY. Prepočet mien bol teda potrebný na vyjadrenie hodnôt v jednej mene, ktorá by umožnila porovnanie. Po druhé, Komisia nenamietala proti skutočnosti, že spoločnosti prepočítali všetky hodnoty na USD, keďže USD je účtovnou menou spoločností. Napriek tomu však Komisia považovala za primerané použiť na účely porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny menu dotknutej krajiny. Napokon keďže spoločnosti vykázali výrobné náklady v USD, Komisia považovala za opodstatnené, a to aj v nadväznosti na pripomienky spoločností k predbežnému poskytnutiu informácií, aby prepočítala údaje na TRY pomocou mesačných konverzných kurzov. Keďže spoločnosti neposkytli úplný súbor informácií o výrobných nákladoch v TRY, akékoľvek rozdiely vo vzťahu k hodnotám v TRY, ktorá je doplnkovou menou, použité v ich účtovných záznamoch nemohli byť zohľadnené. Komisia teda toto tvrdenie zamietla.

(128) Jeden vyvážajúci výrobca po konečnom poskytnutí informácií tvrdil, že Komisia nemala pri výpočte ceny jeho predaja do Únie odpočítať určité úpravy, t. j. poplatok vývoznému združeniu a jednorazovú vývoznú zrážku.

(129) Komisia poznamenala, že vyvážajúci výrobca toto tvrdenie uviedol aj vo svojich pripomienkach k predbežnému poskytnutiu informácií a o úpravách sa hovorilo na vypočutí, ktoré sa konalo v nadväznosti na predbežné poskytnutie informácií.

(130) Spoločnosť na vypočutí potvrdila, že poplatok vývoznému združeniu sa platil za jej členstvo v združení ÇİB. Spoločnosť ďalej vysvetlila, že poplatok sa platil ako percentuálny podiel z hodnoty každej vývoznej transakcie. Komisia preto usúdila, že poplatok vývoznému združeniu predstavoval náklad, ktorý spoločnosť vynakladala výlučne v súvislosti s vývoznými transakciami, a jeho výška závisela od množstva vývozu spoločnosti. Hodnota úpravy sa navyše dala určiť samostatne pre každú vývoznú transakciu podľa jej hodnoty.

(131) Pokiaľ ide o jednorazovú vývoznú zrážku, spoločnosť tvrdila, že nebolo primerané odpočítať jej hodnotu z vývoznej ceny, pretože sa týkala iba daňového zvýhodnenia, nie skutočného výdavku spoločnosti. Vo svojich pripomienkach ku konečnému poskytnutiu informácií spoločnosť odkázala na turecké právne predpisy ([11]), podľa ktorých každý vývozca môže odpočítať 0,5 % svojich výnosov z predaja na vývoz s cieľom zohľadniť výdavky, ktoré boli vynaložené, ale nedali sa inak zaúčtovať z dôvodu chýbajúcej náležitej dokumentácie. Komisia preto usúdila, že jednorazová vývozná zrážka predstavovala výdavky, ktoré skutočne vznikli v súvislosti s transakciami spoločnosti v rámci predaja na vývoz, pri ktorých spoločnosť nemala náležitú dokumentáciu a ktoré nebolo možné zaúčtovať v rámci žiadneho iného účtu výdavkov. Komisia navyše dokázala určiť hodnotu zrážky samostatne pri každej transakcii.

(132) Komisia teda toto tvrdenie o zrážke poplatku vývoznému združeniu a jednorazovej vývoznej zrážke zamietla.

3.5. **Dumpingové rozpätia**

(133) Ako sa podrobne uvádza v odôvodneniach 28 až 132, Komisia vzala do úvahy pripomienky zainteresovaných strán predložené po predbežnom poskytnutí informácií a náležite prepočítala dumpingové rozpätia.

(134) Konečné dumpingové rozpätia vyjadrené ako percentuálny podiel ceny CIF (náklady, poistenie a prepravné) na hranici Únie, clo nezaplatené, sú takéto:

Spoločnosť	Konečné dumpingové rozpätie
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) Článok 40 zákona o dani z príjmov č. 193 zo 6. januára 1961 zmeneného zákonom 4108 z júna 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Všetky ostatné spoločnosti	7,3 %

(135) Informácie o výpočtoch individuálnych dumpingových rozpätí vrátane opráv a úprav vykonaných v nadväznosti na pripomienky zainteresovaných strán predložené po predbežnom a konečnom poskytnutí informácií boli poskytnuté vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky.

4. **UJMA**

4.1. **Definícia výrobného odvetvia Únie a výroby v Únii**

(136) Počas obdobia prešetrovania v EÚ27 podobný výrobok vyrábalo 21 známych výrobcov patriacich do 14 skupín. Títo výrobcovia predstavujú „výrobné odvetvie Únie“ v zmysle článku 4 ods. 1 základného nariadenia.

(137) Pre EÚ27 sa celková výroba v Únii počas obdobia prešetrovania stanovila v rozpätí od 71 do 74,5 milióna ton vrátane výroby pre trh vlastnej spotreby.

(138) Traja výrobcovia z Únie zaradení do vzorky predstavovali 34 % až 38 % celkovej výroby podobného výrobku v Únii (EÚ27). Predstavovali 40 % až 44 % objemu predaja v Únii, pokiaľ ide o výrobcov, ktorí sa prihlásili v kontexte analýzy posudzovania reprezentatívnosti pred začatím prešetrovania.

4.2. **Stanovenie relevantného trhu Únie**

(139) Vláda Turecka sa domnievala, že Komisia uspokojivo nevysvetlila, prečo bolo potrebné skúmať údaje o voľnom trhu a použití na vlastnú spotrebu oddelene. Podľa názoru vlády Turecka boli vysvetlenia predložené Komisiou v rozpore so zisteniami poroty v konaní Maroko – oceľ valcovaná za tepla (Turecko) a Odvolacieho orgánu v konaní USA – oceľ valcovaná za tepla, podľa ktorých by prešetrujúce orgány mali v zásade rovnakým spôsobom skúmať všetky časti výrobného odvetvia, ako aj výrobné odvetvie ako celok alebo uviesť uspokojivé vysvetlenie, prečo tak neurobili.

(140) S cieľom poskytnúť čo najúplnejší obraz výrobného odvetvia Únie Komisia získala údaje týkajúce sa celkovej výroby dotknutého výrobku a určila, či bola výroba určená na vlastnú spotrebu alebo na voľný trh. V prípade ukazovateľov ujmy uvedených v odôvodnení 82 predbežného nariadenia Komisia samostatne analyzovala údaje súvisiace s voľným trhom a trhom vlastnej spotreby, a pokiaľ to bolo možné a opodstatnené, vykonala porovnávaciu analýzu. Pokiaľ ide o hospodárske ukazovatele uvedené v odôvodnení 83 predbežného nariadenia, Komisia mohla zmysluplné posúdenie vykonať iba vzhľadom na celú činnosť výrobného odvetvia Únie. Komisia preto usúdila, že jej analýza je v súlade s judikatúrou súdov Únie a WTO ([12]).

(141) Vláda Turecka v nadväznosti na konečné poskytnutie informácii trvala na tom, že Komisia nekonala v súlade s judikatúrou WTO, pretože i) samostatne neanalyzovala údaje o predajných cenách, výrobných nákladoch, raste, objeme vývozu a vývozných cenách, ziskovosti, návratnosti investícií a peňažnom toku a ii) neposkytla žiadne vysvetlenie, prečo skúmala iba údaje o voľnom trhu namiesto toho, aby vykonala samostatné a porovnateľné preskúmanie. Komisia nesúhlasila, keďže v nadväznosti na vysvetlenie v predchádzajúcom odôvodnení vyplnené dotazníky predložené výrobcami z Únie zaradenými do vzorky umožňovali analýzu predajných cien, objemov predaja a ziskovosti na voľnom trhu v porovnaní s inými trhmi. Skutočnosť, že v tabuľke 10 sa uvádzajú predajné ceny na voľnom trhu, neznamená, že sa predajné ceny na trhu vlastnej spotreby neskúmali.

([12]) Súdny dvor, vec C-315/90, Gimelec/Komisia, EU:C:1991:447, body 21 až 29; Správa Odvolacieho orgánu WTO, 24. 7. 2001, Spojené štáty – antidumpingové opatrenia týkajúce sa niektorých oceľových výrobkov valcovaných za tepla z Japonska, WT/DS184/AB/R, body 181 až 215.

(142) Keďže k tomuto oddielu neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 78 až 83 predbežného nariadenia.

4.3. **Spotreba v Únii**

4.3.1. *Spotreba na voľnom trhu v Únii*

(143) Spotreba v Únii (EÚ27) na voľnom trhu sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 1

Spotreba na voľnom trhu Únie (v tonách)

	2016	2017	2018	OP
Spotreba v Únii na voľnom trhu	33 – 34 miliónov	32 – 33 miliónov	34 – 35 miliónov	33 – 34 miliónov
Index	*100*	96	102	99

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(144) V rokoch 2016 až 2018 sa spotreba na voľnom trhu zvýšila o 2 %, ale následne klesala. Celkovo spotreba na voľnom trhu v posudzovanom období poklesla o 1 %.

4.3.2. *Vlastná spotreba na trhu Únie*

(145) Vlastná spotreba v Únii (EÚ27) sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 2

Vlastná spotreba na trhu Únie (v tonách)

	2016	2017	2018	OP
Vlastná spotreba v Únii	42,5 – 45,5 milióna	44 – 47 miliónov	43,5 – 46,5 milióna	39,5 – 42,5 milióna
Index	*100*	103	102	93

Zdroj: Eurofer a výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(146) Spotreba na trhu vlastnej spotreby sa v prvej časti obdobia prešetrovania mierne zvýšila a potom poklesla. Celková vlastná spotreba v posudzovanom období poklesla o 7 percentuálnych bodov.

4.3.3. *Celková spotreba*

(147) Celková spotreba v EÚ27, teda súčet spotreby na trhu vlastnej spotreby a spotreby na voľnom trhu, sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 3

Celková spotreba (voľný trh a trh vlastnej spotreby) (v tonách)

	2016	2017	2018	OP
Celková spotreba v Únii	78 – 81 miliónov	78 – 81 miliónov	80 – 83 miliónov	74 – 77 miliónov
Index	*100*	100	102	95

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(148) Z uvedenej tabuľky vyplýva, že celková spotreba v roku 2018 mierne stúpla, ale v porovnaní s rokom 2016 celkovo klesla o 5 %. Vlastná spotreba predstavovala v období prešetrovania 59 % celkovej spotreby.

4.4. **Dovoz z Turecka**

4.4.1. *Objem dovozu z Turecka a jeho podiel na trhu*

(149) Dovoz z Turecka do EÚ27 sa vyvíjal takto:

Tabuľka 4

Objem dovozu a jeho podiel na trhu

	2016	2017	2018	OP
Objem dovozu z Turecka (v tonách)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Index	*100*	186	297	296
Podiel na voľnom trhu (%)	2,8 – 3,1	5,3 – 5,6	7,8 – 8,1	8,2 – 8,5
Index	*100*	190 – 220	270 – 300	270 – 300

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(150) Dovoz z Turecka sa počas posudzovaného obdobia zvýšil o 196 %, čiže svoj podiel na voľnom trhu takmer strojnásobil.

(151) Vláda Turecka po predbežnom poskytnutí informácií uviedla, že dovoz z Turecka neprebral trhový podiel výrobného odvetvia Únie, ale prevzal iba určitý podiel od tretích krajín, čo nemohlo mať žiadny účinok na výrobcov z Únie.

(152) Vláda Turecka po konečnom poskytnutí informácií dodala, že analýza Komisie, pokiaľ ide o objem dovozu z Turecka, sa týkala počiatočného a konečného bodu, a vyzvala Komisiu, aby namiesto toho analyzovala vývoj na základe štvrťročných údajov z rokov 2019 a 2020 a pokles dovozu po období prešetrovania. Komisia poznamenala, že vláda Turecka svojím prístupom nemôže spochybniť skutočnosť, že dovoz z Turecka sa počas posudzovaného obdobia od roku 2016 do roku 2018 medziročne zvýšil o 196 % a že takmer strojnásobil svoj podiel na voľnom trhu.

(153) Tieto pripomienky sa vzhľadom na svoju povahu sa riešia v oddiele 5.

4.4.2. *Ceny dovozu z Turecka a podhodnotenie ceny*

(154) Komisia stanovila ceny dovozu na základe údajov Eurostatu. Vážený priemer ceny dovozu z Turecka do EÚ27 sa vyvíjal takto:

Tabuľka 5

Dovozné ceny (v EUR/t)

	2016	2017	2018	OP
Turecko	363	490	538	492
Index	*100*	135	148	136

Zdroj: Eurostat.

(155) Priemerné ceny dovozu z Turecka sa zvýšili z 363 EUR/t v roku 2016 na 492 EUR/t počas obdobia prešetrovania, čo predstavuje zvýšenie o 36 %. Rozdiel medzi priemernými cenami dumpingového dovozu a priemernými predajnými cenami výrobného odvetvia Únie v Únii počas obdobia prešetrovania, vyjadrený v tabuľke 10, bol výrazný (7,8 %).

(156) Vláda Turecka sa po predbežnom poskytnutí informácií domnievala, že ceny tureckého dovozu nemohli spôsobiť ujmu výrobcom z Únie. Tieto pripomienky sa vzhľadom na svoju povahu sa riešia v oddiele 5.

(157) Výpočty rozpätia podhodnotenia ceny sa upravili, aby odzrkadľovali situáciu na základe údajov EÚ27, pričom Komisia zistila, že z dumpingového dovozu vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky vyplývali vážené priemery rozpätí podhodnotenia ceny od 1,2 % do 2 %. Keďže trh s plochými výrobkami zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovanými za tepla je veľmi citlivý na cenu a hospodárska súťaž je zväčša založená na cene, Komisia považovala tieto rozpätia podhodnotenia ceny za výrazné.

(158) Konfederácia Eurofer po konečnom poskytnutí informácií zdôraznila, že vzhľadom na povahu trhu a existenciu významnej cenovej konkurencie môže byť aj pomerne nízka úroveň podhodnotenia ceny výrazná. Vláda Turecka však uviedla, že označenie zisteného rozpätia podhodnotenia ceny za výrazné je len špekulácia, pretože neexistuje primerané hodnotenie alebo kritériá, ktoré by stanovili, aké rozpätie by sa malo považovať za výrazné. Komisia tvrdenie zamietla ako nepodložené. Vývoj na trhu a zmena zdrojov dovozu zistené v tabuľke 14 potvrdzujú dôležitosť ceny na trhu s plochými výrobkami zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovanými za tepla. Ako navyše uznala samotná vláda Turecka, malý cenový rozdiel znamenal zvýšenie podielu tureckého dovozu na trhu ([13]).

(159) Skupiny Erdemir a Colakoglu po konečnom poskytnutí informácií tvrdili, že Komisia stanovila podhodnotenie ceny na 66,1 % (skupina Colakoglu) alebo 69,5 % (skupina Erdemir) predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, ale nestanovila podhodnotenie ceny pre výrobok ako celok, čím porušila článok 3 ods. 3 základného nariadenia. Podľa ich názoru nebolo možné vylúčiť, že zistené rozpätia podhodnotenia ceny by boli iné, ak by Komisia preskúmala cenový účinok na základe všetkého predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky. Komisia toto tvrdenie zamietla ako nepodložené, keďže v základnom nariadení sa nevyžaduje, aby sa zistenie o podhodnotení ceny zakladalo na všetkom predaji výrobcov z Únie zaradených do vzorky. Analýza ceny je naopak založená na porovnaní modelov vyvážaných do Únie a podobného výrobku, pričom z povahy porovnávania predaja vyvážajúcich výrobcov na vývoz s predajom výrobného odvetvia Únie vyplýva, že nie všetky modely predávané (troma) výrobcami z Únie zaradenými do vzorky takisto vyvážajú do Únie jednotliví vyvážajúci výrobcovia. Komisia v každom prípade pripomenula, že rozdiel medzi priemernými cenami dumpingového dovozu a priemernými predajnými cenami výrobného odvetvia Únie v Únii počas obdobia prešetrovania, vyjadrený v tabuľke 10, bol výrazný (7,8 %).

4.5. **Hospodárska situácia výrobného odvetvia Únie**

4.5.1. *Všeobecné poznámky*

(160) Komisia pripomína, že v úvodnej fáze navrhovateľ žiadal, aby Komisia začala analýzu vývoja ujmy od roku 2017 z dôvodu, že rok 2016 (prvý rok posudzovaného obdobia v tomto prešetrovaní) bol „nereprezentatívnym rokom“, pretože sa zistilo, že výrobné odvetvie Únie utrpelo ujmu spôsobenú dumpingovými a subvencovanými dovozmi z viacerých zdrojov. Komisia uznala, že vývoj ukazovateľov ujmy od roku 2016 bol poznamenaný skutočnosťou, že situácia výrobného odvetvia Únie bola v roku 2016 stále ovplyvnená dumpingovým a subvencovaným dovozom, zatiaľ čo v roku 2017 výrobné odvetvie Únie jasne vykazovalo známky zotavenia v nadväznosti na uloženie konečných antidumpingových a vyrovnávacích opatrení na tento dovoz v danom roku. Komisia sa však rozhodla údaje predložiť v súlade so svojou bežnou praxou a okrem obdobia prešetrovania zohľadniť tri kalendárne roky pred obdobím prešetrovania. Komisia preto do posudzovaného obdobia zahrnula aj rok 2016.

([13]) Posledný odsek na strane 14 referenčného dokumentu t21.000916 v spise, ktorý nemá dôverný charakter (podanie tureckej vlády).

(161) Združenie ÇİB po predbežnom poskytnutí informácií tvrdilo, že pri určitých aspektoch analýzy ujmy sa zrejme neprihliadalo na údaje z roku 2016, čo viedlo k omylu v posúdení ujmy Komisie. Po konečnom poskytnutí informácií strana objasnila, že namieta proti chýbajúcemu posúdeniu ukazovateľov z roku 2016, najmä tých, ktoré po roku 2016 vykazujú pozitívny trend (napr. objem predaja a podiel výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu) a majú sa vnímať ako dôkaz neexistencie značnej ujmy výrobného odvetvia Únie. Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka v rovnakom duchu tvrdila, že preskúmanie údajnej ujmy domáceho výrobného odvetvia by malo vychádzať z obdobia 2016 – 2019, pričom tvrdila, že sa tak nestalo v prípade všetkých ukazovateľov ujmy. Vláda Turecka sa predovšetkým domnievala, že v nedávnej minulosti nebolo možné prepojiť žiadne zlepšenie alebo zhoršenie stavu výrobného odvetvia s existenciou alebo neexistenciou ochranných obchodných opatrení. Vláda Turecka kritizovala odôvodnenie 104 predbežného nariadenia, pretože podľa jej názoru skutočnosť, že konečné antidumpingové opatrenia a vyrovnávacie clá voči Číne boli uverejnené v apríli a júni 2017 ([14]) a že konečné antidumpingové opatrenia voči Brazílii, Iránu, Rusku a Ukrajine boli uložené v októbri 2017 ([15]), znamenala, že v roku 2017 bol všetok škodlivý vplyv dumpingového dovozu z týchto krajín stále prítomný. Vláda Turecka na podporu tohto tvrdenia zdôraznila, že v roku 2017 dovoz z týchto piatich krajín stále predstavoval 26 % dovozu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla.

(162) Pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa otázky, či zaradiť alebo nezaradiť rok 2016 v súvislosti s niektorými ukazovateľmi ujmy, Komisia objasnila, že príslušné tabuľky, oddiel 1.8 a iné zistenia v predbežnom nariadení zahŕňajú obdobie od roku 2016 do roku 2019, ako sa uvádza v nariadení. V poznámkach pod tabuľkami, ktoré sa týkajú posudzovaného obdobia, sa berie do úvahy stav trendov na začiatku roka 2016, a to bez ohľadu na to, či sú pozitívne alebo negatívne. To platí aj v tomto prípade, v ktorom Komisia vyhodnotila a zvážila udalosti, ku ktorým došlo v osobitnom časovom rámci v posudzovanom období, vrátane opatrení na ochranu obchodu.

(163) Pokiaľ ide o antidumpingové opatrenia voči Brazílii, Iránu, Rusku a Ukrajine, prešetrovanie sa týkalo obdobia od 1. júla 2015 do 30. júna 2016. Pokiaľ ide o antidumpingové a vyrovnávacie opatrenia voči Číne, prešetrovanie dumpingu, subvencovania a ujmy sa týkalo obdobia od 1. januára 2015 do 31. decembra 2015. Pripomienky vlády Turecka týkajúce sa toho, že daných päť krajín v roku 2017 stále predstavovalo 26 % dovozu dotknutého výrobku a že tak naďalej spôsobovali ujmu výrobnému odvetviu Únie, sú zavádzajúce. Podľa tabuľky 14 v predbežnom nariadení klesol od roku 2016 do roku 2017 objem dovozu z týchto piatich dotknutých krajín o 68 % (t. j. z 5 724 303 ton na 1 810 518 ton) a ich spoločný podiel na trhu klesol zo 16,1 % na 5,2 %. Tieto trendy sa potvrdzujú v rámci EÚ27. V tabuľke 14 v tomto nariadení je preukázané, že od roku 2016 do roku 2019 objem dovozu z týchto piatich dotknutých krajín výrazne klesol (t. j. z 5 611 020 ton na 1 565 303 ton) a podobne sa znížil aj ich spoločný podiel na trhu (t. j. zo 16 až 17 % na 4 až 5 %). Komisia preto považovala tvrdenie, že v predchádzajúcich prešetrovaniach sa zistilo, že všetok vplyv dumpingového dovozu z Číny, Brazílie, Iránu, Ruska a Ukrajiny spôsobujúci ujmu v roku 2017 stále existoval, za neodôvodnené.

(164) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka pripomenula svoje pripomienky týkajúce sa načasovania konečných antidumpingových opatrení a vyrovnávacích ciel voči Číne a konečných antidumpingových opatrení voči Brazílii, Iránu, Rusku a Ukrajine. Vláda Turecka tvrdila, že poklesom dovozu z týchto krajín sa nemení skutočnosť, že tento dovoz v roku 2017 stále tvoril významnú časť dovozu EÚ27 a že spôsoboval ujmu. Podľa názoru vlády Turecka sa Komisia snažila vyhnúť preskúmaniu takýchto vplyvov spôsobujúcich ujmu tým, že vychádzala z údajov preukazujúcich absolútny pokles. Komisia toto tvrdenie považovala za neopodstatnené. Počas období prešetrovania v rámci predchádzajúcich prešetrovaní sa nezistil dumping spôsobujúci ujmu v roku 2017, v ktorom, ako už bolo uvedené, podiely na trhu predmetných krajín už dramaticky klesli. Okrem toho oddiel 5.2.1 tohto nariadenia zahŕňa analýzu vývoja na trhu, ako aj podielov na trhu rôznych zdrojov dovozu.

([14]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/649 z 5. apríla 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 92, 6.4.2017, s. 68); vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/969 z 8. júna 2017, ktorým sa ukladajú konečné vyrovnávacie clá na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa mení vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/649, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 146, 9.6.2017, s. 17).

([15]) Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1795 z 5. októbra 2017, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Brazílii, Iráne, Rusku a na Ukrajine a ktorým sa ukončuje prešetrovanie dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Srbsku (Ú. v. EÚ L 258, 6.10.2017, s. 24).

4.5.2. *Makroekonomické ukazovatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

(165) Celková výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity v Únii sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 6

Výroba, výrobná kapacita a využitie kapacity

	2016	2017	2018	OP
Objem výroby (v tonách)	74 – 77,5 milióna	77 – 80,5 milióna	76 – 79,5 milióna	71 – 74,5 milióna
Index	*100*	104	102	96
Výrobná kapacita (v tonách)	88 – 93 miliónov	89 – 94,5 milióna	90 – 95,5 milióna	91 – 96 miliónov
Index	*100*	102	103	104
Využitie kapacity (%)	84	86	84	78
Index	*100*	102	99	93

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(166) Počas posudzovaného obdobia klesol objem výroby výrobného odvetvia Únie o 4 %, zatiaľ čo výrobná kapacita sa zvýšila o 4 %. V dôsledku toho využitie kapacity pokleslo o 7 % z 84 % v roku 2016 na 78 % v období prešetrovania.

(167) Po predbežnom poskytnutí informácií sa vláda Turecka domnievala, že skutočnosť, že výrobné odvetvie Únie zvýšilo každý rok od roku 2016 svoju kapacitu, je dôkazom toho, že je v dobrom stave. Komisia s uvedeným nesúhlasila, pričom uviedla, ako sa uvádza v odôvodnení 107 predbežného nariadenia, že nárast kapacity v rokoch 2016 až 2017 je odrazom zlepšenia podmienok na trhu Únie v dôsledku uloženia konečných antidumpingových a vyrovnávacích opatrení na dovoz z piatich krajín a že zvýšenie kapacity od roku 2017 bolo dôsledkom zvýšenej efektívnosti a odstránenia prekážok.

(168) Vláda Turecka kritizovala absenciu samostatnej analýzy trhu vlastnej spotreby a voľného trhu v rámci tohto odôvodnenia, teda absenciu, z dôvodu ktorej nemožno identifikovať pôvod celkového poklesu výroby. Komisia usúdila, že rozdelenie tabuľky 6 na trh vlastnej výroby a voľný trh by bolo zbytočné. Výrobcovia z Únie totiž na výrobu prešetrovaného výrobku používajú rovnaké výrobné príslušenstvo a linky, a to bez ohľadu na to, či je výrobok určený na použitie na vlastnú spotrebu alebo nie. Viac podrobností v súvislosti s objemom na trhu vlastnej spotreby však možno nájsť v tabuľke 8.

4.5.2.2. Objem predaja a podiel na trhu

(169) Objem predaja výrobného odvetvia Únie a jeho podiel na voľnom trhu v rámci EÚ27 sa počas posudzovaného obdobia vyvíjali takto:

Tabuľka 7

Objem predaja a podiel na voľnom trhu

	2016	2017	2018	OP
Predaj výrobného odvetvia Únie do EÚ (v tonách)	24 – 27 miliónov	24 – 27,5 milióna	25 – 28,4 milióna	24,5 – 27,5 milióna
Index	*100*	*101*	*103*	*103*

Podiel na trhu (%)	75 – 76	79 – 80	76 – 77	78 – 79
Index	*100*	*105*	*102*	*104*

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(170) Objem predaja výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu sa v posudzovanom období zvýšil o 3 % a jeho podiel na trhu o 4 %.

(171) V rámci EÚ27 sa objem vlastnej spotreby výrobného odvetvia Únie a jeho podiel na trhu Únie počas posudzovaného obdobia vyvíjali takto:

Tabuľka 8

Objem vlastnej spotreby a podiel na trhu

	2016	2017	2018	OP
Objem vlastnej spotreby na trhu Únie (v tonách)	42,5 – 45,5 milióna	44 – 47 miliónov	43,5 – 46,5 milióna	39,5 – 42,5 milióna
Index	*100*	*103*	*102*	*93*
Celková výroba výrobného odvetvia Únie (v tonách)	73 – 76 miliónov	76 – 79 miliónov	75 – 78 miliónov	70 – 73 miliónov
Index	*100*	*104*	*102*	*96*
Podiel trhu vlastnej spotreby na celkovej výrobe v Únii (%)	61	61	61	59
Index	*100*	*99*	*99*	*96*

Zdroj: Eurofer, výrobcovia z Únie zaradení do vzorky a Eurostat.

(172) Trh vlastnej spotreby výrobného odvetvia Únie (zložený z plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, ktoré si výrobné odvetvie Únie ponecháva na použitie v ďalšom článku reťazca) klesol v Únii počas posudzovaného obdobia o 7 % alebo o približne 3 milióny ton. Podiel výrobného odvetvia Únie na trhu vlastnej spotreby (vyjadrený ako percentuálny podiel celkovej výroby v Únii) klesol zo 61 % v roku 2016 na 59 % počas obdobia prešetrovania.

(173) Po predbežnom poskytnutí informácií kritizovala vláda Turecka skutočnosť, že Komisia v odôvodnení 109 predbežného nariadenia vysvetlila zvýšenie podielu výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu od roku 2018 do roku 2019 tak, že významné objemy predaja sa presunuli z trhu vlastnej spotreby na voľný trh z dôvodu odčlenenia. Vláda Turecka usúdila, že uvedené vysvetlenie preukazuje zaujatý prístup Komisie, pokiaľ ide o rozlišovanie medzi týmito trhmi podľa toho, „ako to považuje za vhodné“. Po konečnom poskytnutí informácií zopakovala vláda Turecka svoje tvrdenie a spochybnila objektívnosť spôsobu, akým bol určený vývoj podielu výrobného odvetvia Únie na trhu. Komisia tvrdenie o zaujatom prístupe zamietla. Komisia považuje za oprávnené a skutočne nevyhnutné opätovne charakterizovať výrobu pre vlastnú spotrebu ako voľný trh v prípade odčlenenia. Komisia poznamenala, že aj keby sa v súlade s tvrdením vlády Turecka podiel výrobcov z Únie na voľnom trhu počas posudzovaného obdobia zvýšil, taký nárast bol významne nižšieho rozsahu, ako bol nárast podielu tureckého dovozu na trhu počas rovnakého obdobia. V kontexte pomerne stabilnej spotreby v Únii vyplnil turecký dovoz medzeru, ktorú zanechali niektoré iné tretie krajiny, na ktoré sa od roku 2017 vzťahujú obchodné antidumpingové a/alebo vyrovnávacie clá.

(174) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že neexistuje žiadna analýza týkajúca sa objemu výroby výrobných liniek, ktoré sa predali, ako je uvedené v odôvodnení 111 predbežného nariadenia. ÇİB konštatovalo, že tento predaj sa uskutočnil zo strategických a obchodných dôvodov. Komisia poznamenala, že predaj zahŕňal zmenu vlastníctva medzi výrobcami z Únie, ktorá nemá žiaden vplyv na tabuľku 6. Komisia nenašla žiadnu spojitosť medzi dotknutým predajom a tureckým dovozom.

(175) Po predbežnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že kľúčové ukazovatele ujmy, ako je objem predaja a podiel na voľnom trhu, ukazujú, že výrobné odvetvie Únie nemalo slabú výkonnosť. Komisia považovala tvrdenie za neopodstatnené, pretože v odôvodneniach 109 a 150 predbežného nariadenia sa už vysvetlilo, že podiel výrobného odvetvia Únie na trhu sa zvýšil z dôvodu odčlenenia, čo viedlo k tomu, že významný počet transakcií, ktoré by sa predtým považovali za transakcie na trhu vlastnej spotreby, sa stal transakciami na voľnom trhu. Stanovenie ujmy sa takisto zakladá na vyhodnotení všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia a sú posudzované spoločne, ako sa stanovuje v článku 3 ods. 5 základného nariadenia.

(176) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že v pripomienkach Komisie k tomuto oddielu sa nevysvetlilo, prečo výrobné odvetvie Únie narástlo, ani to, prečo sa nárastu objemu predaja a podielu na trhu nepripísal v tomto konkrétnom prípade význam. Tieto pripomienky sa vzhľadom na svoju povahu sa riešia v oddiele 217.

4.5.2.3. Rast

(177) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že odôvodnenie 112 predbežného nariadenia zahŕňalo nepodložené vyjadrenia, a kritizovala niektoré časti znenia. Komisia považovala tvrdenia za neopodstatnené, keďže v danom odôvodnení sa výslovne odkazuje na údaje a zistenia v predbežnom nariadení.

(178) Z údajov pre EÚ27 týkajúcich sa výroby vyplýva silne klesajúci trend od roku 2017, zatiaľ čo predaj a podiel na trhu boli stabilné oproti miernemu nárastu spotreby na voľnom trhu počas rovnakého obdobia. Výrobné odvetvie Únie v EÚ27 rástlo, a to veľmi mierne, iba ak sa za počiatočný bod vezme rok 2016, v ktorom sa zistilo, že výrobné odvetvie Únie utrpelo ujmu spôsobenú dumpingovým dovozom z iných krajín.

(179) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka spochybnila, či určité závery týkajúce sa rastu boli objektívne, keďže Komisia už skôr kvalifikovala pokles vo výrobe ako „výrazný“, ale nárast predaja na voľnom trhu ako „mierny“. Komisia ako prvé poznamenala, že percentuálne podiely uvedené v tvrdení vlády Turecka sa nevzťahovali na EÚ27 a neboli preto aktuálne, a ako druhé uviedla, že za každých okolností sa v rámci porovnávacej diskusie o tom, ako kvalifikovať percentuálnu zmenu, musí zohľadniť relatívna veľkosť podkladovej hodnoty, na ktorú sa táto zmena vzťahuje.

4.5.2.4. Zamestnanosť a produktivita

(180) Pokiaľ ide o EÚ27, zamestnanosť a produktivita sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 9

Zamestnanosť a produktivita

	2016	2017	2018	OP
Počet zamestnancov	38 – 40 tisíc	42 – 44 tisíc	38 – 40 tisíc	37 – 39 tisíc
Index	*100*	*112*	*103*	*100*
Produktivita (v tonách na zamestnanca)	1 900 – 2 000	1 700 – 1 800	1 900 – 2 000	1 800 – 1 900
Index	*100*	*92*	*99*	*96*

Zdroj: Eurofer a výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(181) Úroveň zamestnanosti vo výrobnom odvetví Únie v súvislosti s výrobou plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla počas posudzovaného obdobia kolísala, ale celkovo ostala stabilná. Vzhľadom na pokles výroby sa produktivita pracovnej sily vo výrobnom odvetví Únie meraná v tonách vyrobených za rok na zamestnanca v posudzovanom období znížila o 4 %.

(182) Po predbežnom a konečnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že z kľúčových ukazovateľov ujmy, ako je zamestnanosť, vyplynulo, že výrobné odvetvie Únie nemalo slabú výkonnosť. Komisia však poznamenala, že napriek stabilite počtu zamestnancov počas posudzovaného obdobia sa počet zamestnancov v rokoch 2017 až 2019 výrazne znížil. Značná ujma, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, bola zjavná v každom prípade, ako sa preukázalo v oddiele 4.5.4 predbežného nariadenia a v oddiele 4.6 v ďalšom texte.

(183) Po predbežnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že zistenie o značnej ujme pripísanej výlučne poklesu počtu zamestnancov je v rozpore s judikatúrou WTO a že pokles počtu zamestnancov od roku 2017 nemožno pripísať dumpingovému dovozu z Turecka. Komisia zamietla tieto tvrdenia. Komisia žiadnym spôsobom nepripísala zistenia o značnej ujme výlučne poklesu počtu zamestnancov. Pokiaľ ide o vývoj počtu zamestnancov, ten bol úzko spätý s výrobou.

(184) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že produktivita by sa nemala skúmať samostatne, keďže produktivita v roku 2017 klesla v dôsledku značného nárastu zamestnanosti v rokoch 2016 až 2017. Keďže produktivita je jedným z faktorov, ktoré sa zohľadňujú pri analýze ujmy, Komisia potvrdila, že žiaden z faktorov sa neposudzoval samostatne.

(185) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka usúdila, že posledná veta uvedeného odôvodnenia znamenala potvrdenie toho, že pokles produktivity je spôsobený nárastom zamestnanosti v roku 2017. Komisia s vládou Turecka nesúhlasila, hoci uznala, že nárast zamestnanosti v rokoch 2016 až 2017 zohrával úlohu v poklese produktivity v rokoch 2016 až 2017. Je však pozoruhodné, že produktivita znova poklesla medzi rokom 2018 a obdobím prešetrovania v čase, keď klesala aj zamestnanosť, čo viedlo ku stratám produktivity v celkovej výške 4 % počas posudzovaného obdobia, ako sa uvádza v odôvodnení 181.

4.5.2.5. Veľkosť dumpingového rozpätia a zotavenie z minulého dumpingu

(186) Pokiaľ ide o EÚ27, všetky dumpingové rozpätia boli výrazne nad úrovňou *de minimis*. Vplyv veľkosti skutočných dumpingových rozpätí na výrobné odvetvie Únie bol vzhľadom na objem a ceny dovozu z Turecka podstatný.

(187) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka namietala voči pripomienkam Komisie týkajúcim sa zotavenia výrobného odvetvia Únie v roku 2017, ktoré je výsledkom nápravných opatrení v oblasti obchodu. Keďže sa tento oddiel týka „zotavenia z minulého dumpingu“, Komisia považovala za odôvodnené pripomenúť, že vzhľadom na zistenia z predchádzajúcich prešetrovaní týkajúcich sa rovnakého výrobku bola situácia výrobného odvetvia Únie ovplyvnená dumpingovými praktikami v roku 2016, od roku 2017 vykazovala známky zotavenia a že dosiahnuté lepšie úrovne ziskovosti sa počas obdobia prešetrovania stratili.

(188) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 115 až 117 predbežného nariadenia.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazovatele*

4.5.3.1. Ceny a faktory ovplyvňujúce ceny

(189) Vážené priemerné jednotkové predajné ceny výrobcov z Únie zaradených do vzorky účtované neprepojeným zákazníkom v Únii sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 10

Predajné ceny a výrobné náklady v Únii

	2016	2017	2018	OP
Priemerná jednotková predajná cena na voľnom trhu (v EUR/t)	393	532	574	534
Index	*100*	*135*	*146*	*136*
Jednotkové výrobné náklady (v EUR/t)	413	497	540	560
Index	*100*	*121*	*131*	*136*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(190) Priemerné jednotkové predajné ceny v roku 2017 v porovnaní s rokom 2016 výrazne vzrástli, čo sa znovu opakovalo v roku 2018. Priemerná jednotková predajná cena výrobného odvetvia Únie však klesla z 574 EUR/t v roku 2018 na 534 EUR/t počas obdobia prešetrovania, kým jeho výrobné náklady sa zvýšili z 540 EUR/t v roku 2018 na 560 EUR/t v období prešetrovania. Kým teda v rokoch 2017 a 2018 výrobné odvetvie Únie dokázalo preniesť vzniknuté zvýšenie nákladov na svojich zákazníkov a zostalo ziskové, nemohlo tak viac robiť v období prešetrovania. Informácie týkajúce sa výrobných nákladov v tejto tabuľke a v tabuľke 10 predbežného nariadenia sú rovnaké.

(191) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka poznamenala, že jednotkové výrobné náklady a priemerné jednotkové predajné ceny výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu sa počas posudzovaného obdobia zvýšili v rovnakej miere (+ 36 %), takže výrobné odvetvie Únie mohlo odzrkadliť nárast cien surovín vo svojich cenách. Komisia poznamenáva, že posúdenie vlády Turecka je len analýzou porovnávajúcou situáciu v počiatočnom a konečnom bode bez zváženia ročného vývoja a nezohľadňuje skutočnosť, že v rámci antidumpingového prešetrovania, ktoré viedlo k opatreniam voči Brazílii, Iránu, Rusku a Ukrajine v roku 2017, sa ujma zistila v období od 1. júla 2015 do 30. júna 2016. Keďže predajné ceny v Únii boli v roku 2016 ([16]) stále stláčané nadol dumpingovým dovozom z Brazílie, Iránu, Ruska a Ukrajiny, výrobné odvetvie Únie mohlo obnoviť svoje predajné ceny na normálne úrovne až v roku 2017 ([17]). Komisia takisto poznamenáva, že predajné ceny výrobného odvetvia Únie klesli z 574 EUR/t v roku 2018 na 534 EUR/t počas obdobia prešetrovania, kým jeho jednotkové náklady sa v rovnakom období zvýšili z 540 EUR/t na 560 EUR/t. Kým teda v rokoch 2017 a 2018 výrobné odvetvie Únie dokázalo preniesť vzniknuté zvýšenie nákladov na svojich zákazníkov a zostalo ziskové, nemohlo tak viac robiť v období prešetrovania.

(192) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že Komisia nepreukázala, akým spôsobom bolo výrobné odvetvie Únie schopné odzrkadliť zvýšenie nákladov vzniknutých v roku 2017 vo svojich predajných cenách. Komisia nesúhlasila. V rámci krížových kontrol na diaľku týkajúcich sa vyplnených dotazníkov, ktoré poskytli výrobcovia z Únie zaradení do vzorky, ako aj v tabuľke 10 sa potvrdilo, že nárast nákladov v rokoch 2016 až 2017 sa odzrkadlil vo vyšších predajných cenách na voľnom trhu v rámci EÚ27 v rokoch 2016 až 2017.

4.5.3.2. Náklady práce

(193) Priemerné náklady práce výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

([16]) Pozri okrem iného tabuľky 3 a 7 a odôvodnenie 339 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2017/1795, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Brazílii, Iráne, Rusku a na Ukrajine a ktorým sa ukončuje prešetrovanie dovozu určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Srbsku.

([17]) Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1795 (pozri poznámku pod čiarou č. 10). Od októbra 2016 mohli výrobcovia z Únie využívať ochranu vyplývajúcu z vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2016/1778 zo 6. októbra 2016, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 272, 7.10.2016, s. 33).

Tabuľka 11

Priemerné náklady práce na zamestnanca

	2016	2017	2018	OP
(v EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Index	*100*	*105*	*107*	*112*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(194) Počas posudzovaného obdobia sa priemerné náklady práce na jedného zamestnanca zvýšili o 12 %. Táto tabuľka je rovnaká ako tabuľka 11 v predbežnom nariadení.

(195) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že nárast nákladov práce nemožno prepojiť len s dovozom z Turecka. Strana sa sťažovala, že v predbežnom nariadení chýba posúdenie dôvodov, ktoré stoja za vývojom nákladov práce. Komisia ubezpečila vládu Turecka, že keďže náklady práce sú jedným z faktorov, ktoré sa zohľadňujú v analýze ujmy, nezohľadňovala žiaden z faktorov izolovane. Dôvodmi na zvýšenie nákladov práce boli mnohé skutočnosti vrátane vzniknutých záväzkov vo vzťahu s odborovými zväzmi zastupujúcimi pracovnú silu. Komisia však pripomenula, že dôležitou otázkou v tejto analýze je, do akej miery by výrobné odvetvie Únie mohlo preniesť zvýšenie nákladov, ako sa uvádza v predchádzajúcom oddiele.

4.5.3.3. Zásoby

(196) Úroveň zásob výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa v posudzovanom období vyvíjala takto:

Tabuľka 12

Zásoby

	2016	2017	2018	OP
Konečný stav zásob (v tonách)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Index	*100*	*117*	*82*	*84*
Konečný stav zásob ako percentuálny podiel výroby (%)	4,5 – 5,5	5 – 6	4 – 5	4 – 5
Index	*100*	*110*	*81*	*85*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(197) Počas posudzovaného obdobia sa úroveň konečného stavu zásob znížila o 16 %. Pokiaľ ide o vývoj konečného stavu zásob ako percentuálneho podielu výroby, tento ukazovateľ zostal počas posudzovaného obdobia pomerne stabilný a zotrvával na úrovni približne 5 % objemu výroby. Táto tabuľka je rovnaká ako tabuľka 12 v predbežnom nariadení.

(198) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka považovala náležite vypracované zistenia Komisie v odôvodnení 125 predbežného nariadenia, že zásoby sa nepovažovali za významný ukazovateľ ujmy, za zaujaté. Komisia nesúhlasila. Ako je vysvetlené v predbežnom nariadení, väčšina druhov podobných výrobkov sa vyrába na základe konkrétnych objednávok, a preto sa po výrobe dodávajú a neskladujú sa. Komisia v rámci predchádzajúcich prešetrovaní, ktoré sa týkali rovnakého výrobku ([18]), dospela k podobnému záveru o zásobách. Okrem toho sa v tomto prešetrovaní potvrdilo, že väčšina druhov podobného výrobku sa skutočne vyrába na základe konkrétnych objednávok používateľov.

([18]) Pozri okrem iného odôvodnenie 292 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2017/1795 (pozri poznámku pod čiarou č. 10).

(199) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka spochybnila pripomienky Komisie týkajúce sa poklesu konečného stavu zásob ako percentuálneho podielu výroby. Komisia pripomenula, že konečný stav zásob ako percentuálny podiel výroby bol počas posudzovaného obdobia relatívne stabilný na úrovni približne 5 % a že tento faktor sa nepovažuje za významný ukazovateľ. Pokiaľ ide o Komisiu, keďže väčšina druhov podobného výrobku sa vyrába na základe konkrétnych objednávok používateľov, bolo by neodôvodnené domnievať sa, že stabilné zásoby (ako percentuálny podiel objemu výroby) znamenajú neexistenciu ujmy výrobného odvetvia Únie.

4.5.3.4. Ziskovosť, peňažný tok, investície, návratnosť investícií a schopnosť získať kapitál

(200) Ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií výrobcov z Únie zaradených do vzorky sa počas posudzovaného obdobia vyvíjali takto:

Tabuľka 13

Ziskovosť, peňažný tok, investície a návratnosť investícií

	2016	2017	2018	OP
Ziskovosť predaja v Únii neprepojeným zákazníkom (v % z obratu z predaja)	–3,4	6,8	6,7	–6,1
Index	*–100*	197	197	–178
Peňažný tok (v EUR)	– 140 233 454	441 132 791	621 327 297	– 308 067 291
Index	*–100*	315	443	–220
Investície (v EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Index	*100*	*162*	*146*	*108*
Návratnosť investícií (%)	–3,1	9,7	10,2	–13,0
Index	*–100*	*317*	*331*	*–424*

Zdroj: Výrobcovia z Únie zaradení do vzorky.

(201) Ziskovosť sa počas posudzovaného obdobia vyvíjala negatívne napriek počiatočnému zvýšeniu ziskov v rokoch 2017 a 2018. Ziskovosť klesla zo 6,8 % v roku 2017 na –6,1 % v období prešetrovania.

(202) Od roku 2017 do roku 2018 bol čistý peňažný tok kladný, pričom vrchol dosiahol v roku 2018, a v období prešetrovania, keď bola ziskovosť na najnižšom bode v rámci posudzovaného obdobia, sa dostal do záporných hodnôt. Schopnosť získať kapitál bola sťažená poklesom ziskov.

(203) Úroveň ročných investícií sa v posudzovanom období zvýšila o 8 %, ale v období prešetrovania sa znížila na úrovne sotva nad úrovňami z roku 2016. Návratnosť investícií vykazovala rovnaký trend ako ziskovosť. Táto časť tabuľky 13, pokiaľ ide o investície a návratnosť investícií, je rovnaká ako tabuľka 13 v predbežnom nariadení.

(204) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka tvrdila, že úrovne investícií v tabuľke 13 predbežného nariadenia sú veľmi vysoké a sú jasným dôkazom neexistencie ujmy. Komisia so závermi vlády Turecka nesúhlasila, keďže k investíciám došlo najmä v rokoch 2017 a 2018, a teda vtedy, keď sa výrobné odvetvie Únie začalo zotavovať z minulých dumpingových praktík. Ako je vysvetlené v odôvodnení 167 predbežného nariadenia, výrobcovia z Únie nemohli počas posudzovaného obdobia investovať v takej miere, v akej by chceli. Keďže je výrobné odvetvie Únie obchodnou činnosťou veľmi náročnou na kapitál, investície neboli v relatívnom vyjadrení veľmi vysoké. Schopnosť získať kapitál bola sťažená poklesom ziskov.

(205) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka požiadala o vysvetlenie nárastu investícií o 62 % od roku 2016 do roku 2017, keďže opatrenia uložené na ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla voči piatim tretím krajinám nadobudli účinnosť v októbri 2017. Komisia na úvod poznamenala, že skutočnosť, že na trhu je dumpingový dovoz, ktorý spôsobuje ujmu výrobnému odvetviu Únie, v zásade nemožno použiť na vylúčenie investičných rozhodnutí zo strany výrobného odvetvia Únie, keďže to by predstavovalo implicitnú odmenu pre dané nekalé obchodné praktiky. Komisia v podstate pripomenula, že predbežné antidumpingové opatrenia voči jednému z hlavných zdrojov dovozu plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla v tom čase, teda Číne, boli uverejnené 7. októbra 2016 ([19]) a konečné opatrenia boli následne prijaté začiatkom apríla 2017 ([20]). Okrem toho z tabuľky 14 tohto nariadenia vyplýva jasný pokles dumpingového dovozu z Číny, Ruska, Brazílie, Ukrajiny a Iránu v rokoch 2016 až 2017, čo podnietilo realizáciu oneskorených investícií v roku 2017.

(206) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že určité investície súvisiace so záležitosťami zdravia, bezpečnosti a životného prostredia nevedú k zisku ani k návratnosti investícií. Komisia usúdila, že výrobné odvetvie Únie malo byť schopné vytvárať zisk, a to aj pri plnení jej záväzkov v oblasti zdravia, bezpečnosti a životného prostredia. Investície súvisiace so záležitosťami zdravia, bezpečnosti a životného prostredia za normálnych trhových okolností nezabraňujú podnikom dosahovať zdravé zisky. Hoci vláda Turecka s týmto záverom súhlasila, po konečnom poskytnutí informácií tvrdila, že Komisia nevykonala objektívne preskúmanie ziskovosti a návratnosti investícií, keďže investície súvisiace so záležitosťami zdravia, bezpečnosti a životného prostredia sú veľmi drahé v roku, keď sa uskutočňujú, a žiadna zo spoločností neočakáva návratnosť týchto investícií. Komisia nesúhlasila, keďže zdravé výrobné odvetvie Únie by malo vykazovať stabilné úrovne ziskovosti a návratnosti investícií, ktoré umožňujú výdavky bez peňažnej návratnosti investície, ktoré sú úplne nevyhnutné zo zdravotných, bezpečnostných a environmentálnych dôvodov.

(207) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 126 až 131 predbežného nariadenia.

4.6. **Záver o ujme**

(208) Hoci spotreba na voľnom trhu počas posudzovaného obdobia mierne klesla (-1 %), objemy predaja výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu sa zvýšili a jeho podiel na voľnom trhu vzrástol zo [75 – 76 %] na [78 – 79 %]. Tieto malé zlepšenia z hľadiska objemov predaja a podielu na trhu však možno pozorovať len pri porovnaní s rokom 2016, keď výrobné odvetvie Únie utrpelo ujmu dumpingom spôsobeným dovozom z iných krajín. Objem výroby výrobného odvetvia Únie však počas posudzovaného obdobia klesol o 4 % a jeho využitie kapacity o 7 %. Medzi rokom 2018 a obdobím prešetrovania došlo k výraznejším poklesom vo výrobe a vo využití kapacity a klesol aj predaj na voľnom trhu. Výrobné odvetvie Únie od roku 2017 zaznamenalo rast, pričom sa zotavilo z nekalého dovozu podliehajúceho antidumpingovým a antisubvenčným opatreniam, ale počas obdobia prešetrovania sa jeho situácia zhoršila.

(209) Výrobné náklady výrobného odvetvia Únie sa počas posudzovaného obdobia výrazne zvýšili (+ 36 %), najmä z dôvodu značného zvýšenia cien surovín.

(210) Predajné ceny výrobného odvetvia Únie sa v rokoch 2017 a 2018 zvýšili viac ako náklady, čo umožnilo výrobcom z Únie zotaviť sa z predchádzajúcich dumpingových praktík spôsobujúcich ujmu a dosiahnuť ziskovosť 6,7 %. Medzi rokom 2018 a obdobím prešetrovania však výrobné odvetvie Únie muselo znížiť svoje predajné ceny aj napriek zvyšujúcim sa nákladom (+ 4 %), a to s cieľom zachovať si svoj podiel na trhu, keď muselo čeliť dumpingovému dovozu z Turecka. Malo to devastačný účinok na ziskovosť výrobného odvetvia Únie, ktorá klesla z +6,7 % v roku 2018 na –6,1 % počas obdobia prešetrovania.

(211) Ďalšie finančné ukazovatele (peňažný tok, návratnosť investícií) vykazovali podobný trend, najmä počas obdobia prešetrovania, a následkom toho výrazne klesla úroveň investícií v období prešetrovania v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi.

([19]) Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/1778.
([20]) Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/649.

(212) Ako je vysvetlené v odôvodnení 16, z dôvodu vystúpenia Spojeného kráľovstva sa zrevidovali makroekonomické ukazovatele a niekoľko ďalších údajov. Rozdiely medzi tabuľkami 1 až 13 predbežného nariadenia a tabuľkami 1 až 13 tohto nariadenia sú však zanedbateľné, a to pokiaľ ide o jednotky aj trendy. Úrovne cenového podhodnotenia ostali naďalej vysoké. Komisia teda dospela k názoru, že vystúpenie Spojeného kráľovstva nemení záver o ujme dosiahnutý v predbežnom nariadení.

(213) Na základe uvedeného Komisia s konečnou platnosťou dospela k záveru, že výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu v zmysle článku 3 ods. 5 základného nariadenia.

5. **PRÍČINNÁ SÚVISLOSŤ**

5.1. **Vplyv dumpingového dovozu**

(214) Po predbežnom poskytnutí informácií ÇİB a vláda Turecka nesúhlasili so závermi v oddiele 5.1 predbežného nariadenia. Vláda Turecka tvrdila, že vysvetlenia v tomto nariadení nemohli odôvodniť príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom a údajnou ujmou v rokoch 2018 až 2019 na základe toho, že objem dovozu z Turecka bol stabilný a že ceny tureckého dovozu aj výrobné náklady výrobného odvetvia Únie v danom období klesli. Komisia poukázala na nepresnosť vyhlásení vlády Turecka. Na jednej strane výrobné náklady výrobného odvetvia Únie v danom období neklesli. Zvýšili sa naopak z 540 EUR/t v roku 2018 na 560 EUR/t v roku 2019, ako sa uvádza v tabuľke 10 predbežného nariadenia a tabuľke 10 tohto nariadenia. Na druhej strane bol objem dovozu z Turecka v rokoch 2018 až 2019 pomerne stabilný (hoci mal vyššiu úroveň v porovnaní s rokmi 2016 a 2017), zatiaľ čo jeho ceny klesli o 8,5 %, ako sa uvádza v tabuľkách 4 a 5 tohto nariadenia. Komisia poznamenala, že vláda Turecka považovala úrovne cenového podhodnotenia zistené v predbežnom nariadení za zanedbateľné, nespochybnila však, že ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla sú výrobok veľmi citlivý na ceny. V skutočnosti samotná vláda Turecka priznala, že nízkym cenovým rozdielom sa vysvetlilo zvýšenie podielu tureckého dovozu na trhu ([21]). Tieto tvrdenia sa preto zamietajú. V každom prípade muselo výrobné odvetvie Únie počas obdobia prešetrovania bez ohľadu na existenciu cenového podhodnotenia udržiavať svoje ceny výrazne pod úrovňou výrobných nákladov s cieľom zachovať si podiel na trhu z dôvodu stláčania cien nadol vyvolaného objemom tureckého dovozu za nižšie ceny.

(215) Vláda Turecka takisto uviedla, že dovoz z Turecka neprevzal podiel výrobného odvetvia Únie na trhu, ale prevzal len určitý podiel z tretích krajín, čo nemohlo mať žiadny vplyv na výrobcov z Únie. Rovnako aj ÇİB tvrdilo, že Komisia prehliadla skutočnosť, že dovoz z Turecka vyplnil medzeru, ktorú zanechali iné dodávateľské krajiny. Strana takisto tvrdila, že medzi výkonnosťou výrobného odvetvia Únie a vývojom tureckého dovozu chýba časová korelácia, pretože keď sa situácia výrobcov z Únie medzi druhým a tretím štvrťrokom 2019 zhoršila, ako tvrdil navrhovateľ, turecký dovoz klesol a ceny zostali rovnaké. Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že zo štvrťročnej analýzy vyplynulo, že dovoz z Turecka začal od začiatku roka 2019 výrazne klesať. Po predbežnom a konečnom poskytnutí informácií ÇİB rovnako uviedlo, že Komisia nevysvetlila, prečo sa niektoré kľúčové ekonomické ukazovatele výrobného odvetvia Únie v rokoch 2016 až 2019 zlepšili alebo prečo zostali stabilné, zatiaľ čo dovoz z Turecka postupne klesal. Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že značná ujma sa mala pripísať faktorom iným, ako je dovoz z Turecka, keďže v rokoch 2016 až 2018 sa objem dovozu z Turecka zvýšil, rovnako však aj jeho ceny.

(216) Komisia súhlasila, že dovoz z Turecka, ktorý by vypĺňal medzeru, by bol bezproblémový, tento dovoz však do Únie prichádzal za neprimerané dumpingové ceny. Komisia nesúhlasila s tvrdením týkajúcim sa chýbajúcej časovej korelácie. ÇİB v skutočnosti vo svojej analýze ignorovalo účinky tlaku na ceny, ktorý vyvíjal turecký dovoz. Skutočnosť, že ujma je zjavná skôr v ukazovateľoch týkajúcich sa cien, nespochybňuje celkový záver o dumpingu spôsobujúcom ujmu. Ako sa uvádza v odôvodnení 139 predbežného nariadenia, v roku 2019 bolo výrobné odvetvie Únie nútené stanoviť svoje ceny výrazne pod úrovňou nákladov, aby si zachovalo svoj podiel na trhu z dôvodu cenového tlaku vyvíjaného tureckým dovozom za nižšie ceny. Preto medzi dumpingovým dovozom a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, existuje zreteľná súvislosť.

([21]) Posledný odsek strany 14 dokumentu t21.000916.

(217) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka poznamenala, že výrobné odvetvie Únie súťaží s dovozom v zásade na voľnom trhu. Vláda Turecka uviedla, že nárast podielu výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu dokazuje neexistenciu ujmy spôsobenej dovozom z Turecka. ÇİB sa vyjadrilo, že nárast predaja výrobného odvetvia Únie na voľnom trhu a nárast jeho podielu na trhu aj napriek prítomnosti dovozu z Turecka nepodporuje záver, že výrobné odvetvie Únie utrpelo počas posudzovaného obdobia značnú ujmu. Podľa názoru Komisie tvrdenia oboch strán opomínajú vplyvy cenového tlaku vyvíjaného tureckým dovozom, ako aj to, že ukazovatele súvisiace s cenami naznačujú jasnú a preukázateľnú ujmu. Výrobné odvetvie Únie počas obdobia prešetrovania získalo časť podielov na trhu, ktoré zanechali určité zdroje dovozu. Toto sa však realizovalo s predajnými cenami výrazne pod úrovňou nákladov, čo bolo následkom cenového tlaku vyvíjaného tureckým dovozom a jeho nižšími cenami.

(218) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 138 až 139 predbežného nariadenia.

5.2. **Vplyv ostatných faktorov**

5.2.1. *Dovoz z tretích krajín*

(219) Objem dovozu z iných tretích krajín sa v posudzovanom období vyvíjal takto:

Tabuľka 14

Dovoz z tretích krajín

Krajina		2016	2017	2018	OP
Ruská federácia	Objem (v tonách)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Index	*100*	*37*	*82*	*69*
	Podiel na trhu (%)	5 – 6	2 – 3	4 – 5	3 – 4
	Index	*100*	*39*	*81*	*70*
	Priemerná cena (v EUR/t)	335	468	496	443
	Index	*100*	*140*	*148*	*132*
Srbsko	Objem (v tonách)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Index	*100*	*133*	*210*	*247*
	Podiel na trhu (%)	0 – 1	1 – 2	2 – 3	2 – 3
	Index	*100*	*139*	*207*	*249*
	Priemerná cena (v EUR/t)	386	498	547	479
	Index	*100*	*129*	*142*	*124*
India	Objem (v tonách)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Index	*100*	*255*	*205*	*197*
	Podiel na trhu (%)	1 – 2	3 – 4	2 – 3	2 – 3
	Index	*100*	*266*	*202*	*199*
	Priemerná cena (v EUR/t)	403	494	531	464
	Index	*100*	*122*	*132*	*115*

Brazília	Objem (v tonách)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Index	*100*	*56*	*41*	*17*
	Podiel na trhu (%)	1 – 2	1 – 2	0 – 1	0 – 1
	Index	*100*	*59*	*40*	*18*
	Priemerná cena (v EUR/t)	362	494	531	485
	Index	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukrajina	Objem (v tonách)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Index	*100*	*56*	*12*	*10*
	Podiel na trhu (%)	3 – 4	1 – 2	0 – 1	0 – 1
	Index	*100*	*59*	*12*	*10*
	Priemerná cena (v EUR/t)	331	466	472	424
	Index	*100*	*141*	*142*	*128*
Irán	Objem (v tonách)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Index	*100*	*8*	*6*	*0*
	Podiel na trhu (%)	2 – 3	0 – 1	0 – 1	0 – 1
	Index	*100*	*9*	*6*	*0*
	Priemerná cena (v EUR/t)	305	428	489	504
	Index	*100*	*140*	*160*	*165*
Čína	Objem (v tonách)	1 024 619	8 456	579	525
	Index	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Podiel na trhu (%)	2 – 3	0 – 1	0 – 1	0 – 1
	Index	*100*	*1*	*0*	*0*
	Priemerná cena (v EUR/t)	325	667	3 760	3 177
	Index	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Ostatné tretie krajiny	Objem (v tonách)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Index	*100*	*167*	*161*	*133*
	Podiel na trhu (%)	2 – 3	4 – 5	4 – 5	3 – 4
	Index	*100*	*174*	*159*	*134*
	Priemerná cena (v EUR/t)	384	493	562	523
	Index	*100*	*128*	*146*	*136*
Všetky tretie krajiny okrem Turecka spolu	Objem (v tonách)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Index	*100*	*67*	*71*	*62*
	Podiel na trhu (%)	21 – 22	15 – 16	15 – 16	12,5 – 13,5
	Index	*100*	*70*	*69*	*62*
	Priemerná cena (v EUR/t)	344	480	530	477
	Index	*100*	*141*	*154*	*139*

Zdroj: Eurostat.

(220) Počas posudzovaného obdobia sa dovoz z iných krajín ako Turecko znížil o 38 % a jeho podiel na trhu klesol z 21 až 22 % na 12,5 až 13,5 %.

(221) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka usúdila, že v predbežnom nariadení sa prehliadla (nízka) cena dovozu z určitých tretích krajín a že ceny dovozu z Turecka nemohli spôsobiť ujmu výrobcom z Únie. Vláda Turecka založila toto tvrdenie na skutočnosti, že po prvé, pokiaľ ide o údaje uvedené v tabuľke 14 predbežného nariadenia, celkové dovozné ceny klesli medzi rokom 2018 a obdobím prešetrovania viac ako samotné ceny dovozu z Turecka, a po druhé, že ceny plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla boli veľmi nestabilné. Vláda Turecka uviedla, že súhrnný objem dovozu všetkých tretích krajín okrem Turecka predstavoval takmer dvojnásobok objemu dovozu z Turecka. Keďže jeho ceny boli nižšie ako ceny dovozu z Turecka, vláda Turecka uviedla, že jeho vplyv neožno ignorovať. V tejto súvislosti ÇİB uviedlo, že rýchly pokles cien dovozu z Indie sa zhodoval s poklesom ziskovosti výrobcov z Únie.

(222) Komisia analyzovala objemy, hodnoty a trendy dovozu z iných tretích krajín, zistila však, že ich vplyv neoslabil príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom z Turecka a značnou ujmou, ktorú utrpeli výrobcovia z Únie. Pokiaľ ide o porovnanie cien, ktoré vykonala vláda Turecka medzi dovoznými cenami z Turecka a dovoznými cenami z iných zdrojov, Komisia poznamenáva, že dovozné ceny z iných zdrojov sú podhodnotené, keďže vláda Turecka nezohľadnila skutočnosť, že údaje Eurostatu o cenách nezahŕňajú zaplatené antidumpingové a vyrovnávacie clá. Pokiaľ ide o dovoz z Indie, ako je uvedené v odôvodnení 144 predbežného nariadenia, presný sortiment výrobkov tohto dovozu, a teda to, či v skutočnosti podhodnocuje ceny výrobného odvetvia Únie, nemožno určiť len na základe priemerných cien Eurostatu. Žiadna zo strán neposkytla dôkazy podľa jednotlivých druhov výrobku, ktoré by naznačovali významné cenové podhodnotenie dovozu z Indie. Dôležitejšie je, že žiadna zo strán nespochybnila, že objemy dovozu z Indie predstavovali jednu štvrtinu objemu dovozu z Turecka, a teda nemohli oslabiť príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom a ujmou zistenou v tomto prípade. Po predbežnom poskytnutí informácií navrhovateľ tvrdil, že nevie o žiadnych informáciách, ktoré by naznačovali, že dovoz z Indie sa predával v Únii za dumpingové ceny alebo že spôsoboval výrobcom z Únie ujmu. Takisto vzhľadom na relatívne malý podiel dovozu z Indie na trhu nemohol tento dovoz vyvíjať tlak na výrobcov z Únie v rovnakej miere ako dumpingový dovoz z Turecka.

(223) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB spochybnilo analýzu a závery uvedené v tomto oddiele a vláda Turecka uviedla, že Komisia si „zvolila nepreskúmať vplyvy“ dovozu z iných tretích krajín a nepreukázala, že tento dovoz nespôsobil výrobcom z Únie žiadnu ujmu. Komisia so stranami nesúhlasila, keďže preskúmala všetky relevantné informácie v spise týkajúce sa danej problematiky. Žiadna zo strán, či už vláda Turecka, alebo ÇİB, napríklad v žiadnej fáze prešetrovania nepredložila dôkazy pre jednotlivé druhy výrobku, ktoré by naznačovali významné cenové podhodnotenie dovozu z Indie (alebo dovozu zo Srbska, ako tvrdilo ÇİB). Komisia dospela k záveru, že dôkazy v spise nepodporili tvrdenie týkajúce sa údajných vplyvov dovozu z iných tretích krajín. Uvedený záver nespochybňuje zistenie o rozsahu tlaku tohto dovozu na výrobcov z Únie a zároveň dumpingového dovozu z Turecka. Zistenie, že dovoz z tretích krajín nemohol oslabiť príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom z Turecka a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, sa potvrdilo. Na základe týchto úvah bol potvrdený aj celkový záver o príčinnej súvislosti.

(224) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 140 až 146 predbežného nariadenia.

5.2.2. *Vývozná výkonnosť výrobného odvetvia Únie*

(225) Objem a ceny vývozu výrobného odvetvia Únie neprepojeným stranám sa v posudzovanom období vyvíjali takto:

Tabuľka 15

Predaj na vývoz

	2016	2017	2018	OP
Objem vývozu (v tonách)	1 – 2 milióny	1 – 2 milióny	1 – 2 milióny	1 – 2 milióny
Index	*100*	*102*	*102*	*121*

Priemerná cena (v EUR/t)	376	502	554	468
Index	*100*	*133*	*147*	*124*

Zdroj: Eurofer (objemy) a výrobcovia z Únie zaradení do vzorky (priemerné ceny).

(226) Výrobcovia z Únie zvýšili počas posudzovaného obdobia objemy vývozu o 21 % na necelé 2 milióny ton v roku 2019. Objemy vyvezené výrobným odvetvím Únie celkovo predstavovali menej ako 6 % jeho objemu predaja na voľnom trhu Únie.

(227) Keďže neboli predložené žiadne pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 147 až 149 predbežného nariadenia.

5.2.3. *Vlastná spotreba*

(228) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka požiadala Komisiu, aby zhromaždila viac údajov a ďalej preskúmala dopyt na trhu vlastnej spotreby. Vláda Turecka poukázala na určité rozčlenenia v publikácii navrhovateľa „*European Steel in Figures 2020* (Európska oceľ v číslach za rok 2020) a zlé výsledky uverejnené v správe Európskeho združenia výrobcov automobilov z roku 2019.

(229) Existujú dve hlavné použitia plochých výrobkov z ocele valcovaných za tepla. Po prvé, ide o prvotný materiál na výrobu rôznych nadväzujúcich oceľových výrobkov s pridanou hodnotou, počínajúc plochými oceľovými výrobkami a potiahnutými výrobkami z ocele valcovanými za studena. Po druhé, využívajú sa ako priemyselný vstup, ktorý koncoví používatelia nakupujú pre rôznu škálu použití vrátane výstavby (výroba oceľových rúrok), stavby lodí, plynových kontajnerov, áut, tlakových nádob a energetických potrubí. Údaje, ktoré predložila vláda Turecka, neumožnili posúdenie dopytu v rámci širokej škály dotknutých odvetví využívajúcich prešetrovaný výrobok. Komisia zistila, že celková výrobná činnosť v odvetviach využívajúcich oceľ v Únii klesla v roku 2019 o 0,2 %, a to po náraste o 2,9 % v roku 2018, čo predstavovalo prvý pokles výroby od roku 2013. Negatívny rast v roku 2019 bol výsledkom nárastu stavebnej výroby a poklesu vo všetkých ostatných odvetviach využívajúcich oceľ (najvýraznejší pokles bol zaznamenaný v automobilovom odvetví) ([22]). Komisia priznala, že negatívny rast v mnohých odvetviach využívajúcich oceľ znamenal pre výrobcov plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla v roku 2019 problém. Nezistilo sa však, že by táto situácia oslabila príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom z Turecka a situáciou spôsobujúcou ujmu výrobnému odvetviu Únie počas obdobia prešetrovania, pokiaľ ide o nárast objemu daného dovozu, jeho vplyv na ceny výrobného odvetvia Únie a iné identifikované faktory spôsobujúce ujmu.

(230) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka konštatovala nedostatočné preskúmanie vplyvu vlastnej spotreby, ktoré nie je v súlade s pravidlami WTO. Vláda Turecka uviedla, že Komisia „si zvolila nepreskúmať“ „neobyčajné zhoršenie situácie odvetví používateľov ocele v EÚ“. Komisia nesúhlasila. Vláda Turecka neposkytla dôkazy na podporu svojho tvrdenia. Z publikácií v poznámke pod čiarou č. 16 predbežného nariadenia nevyplýva údajné „neobyčajné zhoršenie situácie odvetví používateľov ocele v EÚ“. Počas prešetrovania neuviedli podobné tvrdenia žiadni používatelia. Ako je zdôraznené v odôvodnení 195 predbežného nariadenia, používatelia na veľkých dolných trhoch, ako je automobilové odvetvie, priemyselné zariadenia alebo stavebné odvetvie, sa neprihlásili.

(231) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 150 až 151 predbežného nariadenia.

([22]) Hospodárska správa, *Economic and Steel Market Outlook 2020-2021* (Výhľad hospodárstva a trhu s oceľou na roky 2020 až 2021), správa z druhého štvrťroka, údaje do roku 2019 vrátane, 12. mája 2020, Eurofer, ktorá sa dá stiahnuť prostredníctvom odkazu https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf, a *Worldsteel Short Range Outlook October 2019* (Krátkodobý výhľad Svetového oceliarskeho združenia z októbra 2019), 14. októbra 2019, Svetové oceliarske združenie, dostupný na odkaze https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html.

5.2.4. *Vývoj dopytu*

(232) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB pripísalo ujmu celkovému poklesu spotreby v Únii, zatiaľ čo vláda Turecka uviedla, že pokles spotreby spôsobil pokles objemu výroby výrobného odvetvia Únie. Komisia poznamenala, že ako sa uvádza v tabuľke 1, spotreba na voľnom trhu, t. j. trhu, v rámci ktorého v podstate prebieha konkurencia s dovozom, počas posudzovaného obdobia klesla o 1 %. Komisia sa nedomnieva, že veľkosť poklesu spotreby v Únii oslabila príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom z Turecka a situáciou spôsobujúcou ujmu výrobnému odvetviu Únie počas obdobia prešetrovania.

(233) Vzhľadom na úvahy uvedené v oddiele vyššie a na skutočnosť, že neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 152 až 153 predbežného nariadenia. Vývojom dopytu na základe údajov týkajúcich sa EÚ27 sa tieto závery nemenia.

5.2.5. *Ceny surovín*

(234) Keďže neboli predložené žiadne pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 154 až 155 predbežného nariadenia.

5.2.6. *Iné faktory*

(235) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB tvrdilo, že značná ujma sa mala pripísať zmenám na trhu Únie, reštrukturalizačným a racionalizačným snahám výrobcov z Únie, určitej nákupnej politike a dovozu s nízkou cenou z iných tretích krajín. Tvrdenia boli nepodložené, a preto boli zamietnuté.

(236) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 147 až 149 predbežného nariadenia.

5.3. **Záver o príčinnej súvislosti**

(237) Na základe uvedeného a vzhľadom na to, že neboli poskytnuté žiadne ďalšie pripomienky, Komisia dospela k záveru, že žiadny z faktorov analyzovaných jednotlivo alebo spoločne neoslabil príčinnú súvislosť medzi dumpingovým dovozom a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, do tej miery, že by takáto súvislosť už nebola reálna a podstatná, čím sa potvrdzuje záver uvedený v odôvodneniach 159 až 161 predbežného nariadenia.

6. ÚROVEŇ OPATRENÍ

6.1. **Rozpätie predaja pod cieľovú cenu**

(238) Po predbežnom poskytnutí informácií navrhovateľ namietal proti tomu, že Komisia použila priemerný zisk, ktorý sa dosiahol v roku 2017, konkrétne 6,8 %, ako základ pre cieľový zisk použitý na výpočet rozpätia predaja pod cieľovú cenu. Navrhovateľ tvrdil, že výrobné odvetvie Únie v roku 2017 ešte stále trpelo v dôsledku dumpingového dovozu z iných krajín pôvodu, že Komisia nepostupovala podľa svojho štandardného postupu a že ÇİB dokonca navrhlo vyššie ziskové rozpätie. Navrhovateľ trval na tom, že cieľový zisk by mal byť v rozpätí 10 až 15 %, ako v prípade skoršieho prešetrovania týkajúceho sa dovozu rovnakého výrobku ([23]), v ktorom bol na úrovni 12,9 %, hoci pripustil, že minimálny základ pre cieľový zisk by mohol byť aj na úrovni 7,9 %, čo bol cieľový zisk použitý v rámci posledného prešetrovania tohto výrobku.

(239) Komisia toto tvrdenie posúdila. Ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 164 a 166 predbežného nariadenia, Komisia vychádza pri stanovení cieľového zisku z ustanovení článku 7 ods. 2c základného nariadenia, hoci rok s „bežnými podmienkami hospodárskej súťaže“ nemohol byť pred zvýšením dovozu z Turecka identifikovaný v primeranom časovom intervale. Okrem toho, ako sa už uvádza v oddiele 4.5.1, Komisia nebola schopná dospieť k záveru, že v roku 2017 výrobné odvetvie Únie stále trpelo v dôsledku dumpingového dovozu, ako tvrdí navrhovateľ. V rámci antidumpingového prešetrovania voči Brazílii, Iránu, Rusku a Ukrajine sa prešetrovanie dumpingu a ujmy týkalo obdobia od 1. júla 2015 do 30. júna 2016. Skutočnosť, že konečné ochranné opatrenia voči dovozu z daných

([23]) Rozhodnutie Komisie č. 284/2000/ESUO zo 4. februára 2000, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz určitých plochých valcovaných výrobkov zo železa a nelegovanej ocele so šírkou najmenej 600 mm, neplátovaných, nepokovovaných alebo nepotiahnutých, vo zvitkoch, po valcovaní za tepla už ďalej neupravených, s pôvodom v Indii alebo na Taiwane a ktorým sa akceptujú záväzky ponúknuté určitými vyvážajúcimi výrobcami a ukončuje sa konanie týkajúce sa dovozov s pôvodom v Južnej Afrike (Ú. v. ES L 31, 5.2.2000, s. 44).

krajín pôvodu boli uložené v októbri 2017, neznamená, že dumpingové praktiky spôsobujúce ujmu v roku 2017 naďalej existovali. Toto je podložené prudkým poklesom dovozu z daných piatich krajín v roku 2017, ako sa už uvádza v odôvodnení 163. Komisia teda potvrdila, že rok 2017 predstavoval najlepší základ na stanovenie cieľového zisku v kontexte súčasného prešetrovania. V každom prípade, pokiaľ ide o dumpingové rozpätia zistené v tomto prípade, ani prijatie tvrdenia o používaní vyššieho cieľového zisku by nemalo žiadny vplyv na úroveň opatrení.

(240) V predbežnej fáze Komisia použila údaje organizácie Bloomberg New Energy Finance s cieľom stanoviť predpokladané ceny kvót v rámci systému EÚ na obchodovanie s emisiami (ďalej len „ETS“) na výpočet budúcich environmentálnych nákladov. Tieto ceny boli aktualizované v konečnej fáze s údajmi získanými 15. februára 2020.

(241) Odôvodnenie 216 predbežného nariadenia odkazuje na pripomienky týkajúce sa výpočtu ujmy doručené od jedného výrobcu z Únie zaradeného do vzorky v kontexte článku 19a základného nariadenia. Strana tvrdila, že na posúdenie budúcich nákladov výrobného odvetvia Únie na dodržiavanie predpisov s cieľom dodržiavať environmentálne a sociálne výrobné náklady vyplývajúce z mnohostranných environmentálnych dohôd alebo sociálnych záväzkov by sa namiesto priemeru budúcich výrobkov v predchádzajúcom článku výrobného reťazca používaných pri výrobe plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla mal použiť priemer budúceho množstva plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, ktoré sa má vyrobiť. Vzhľadom na dostupné informácie poskytnuté troma výrobcami z Únie zaradenými do vzorky a overené Komisiou Komisia v tomto konaní zistila, že emisie znečisťujúcich látok priamo vytvárali výrobky v predchádzajúcom článku výrobného reťazca, a preto to bola vhodná úroveň na posúdenie budúcich nákladov na dodržiavanie predpisov. Náklady sa následne uplatnili na výrobu prešetrovaného výrobku, a to na základe jednotkovej spotreby výrobku v ďalšom článku výrobného reťazca, ktorý v rámci výroby prešetrovaného výrobku vytvára emisie.

(242) Ako je vysvetlené v oddiele 1.8, zloženie Únie sa v roku 2021 zmenilo, pričom táto zmena zahŕňala aj zmenu v súbore údajov, ktorý sa použil na stanovenie rozpätia predaja pod cieľovú cenu. Úroveň odstránenia ujmy pre EÚ27 je uvedená v tejto tabuľke:

Krajina	Spoločnosť	Dumpingové rozpätie	Rozpätie predaja pod cieľovú cenu
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A. Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Všetky ostatné spoločnosti	7,3 %	21 %

(243) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 163 až 170 predbežného nariadenia, ako sa upravujú v tabuľke v predchádzajúcom texte.

6.2. **Preskúmanie rozpätia primeraného na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie**

(244) Keďže neboli predložené žiadne pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 171 až 172 predbežného nariadenia.

6.3. **Záver**

(245) Na základe uvedeného posúdenia Komisia dospela k záveru, že je vhodné určiť výšku konečných ciel v súlade s pravidlom nižšieho cla uvedeným v článku 7 ods. 2 a článku 9 ods. 4 druhom pododseku základného nariadenia. V dôsledku toho by konečné antidumpingové clá mali byť stanovené takto:

Krajina	Spoločnosť	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všetky ostatné spoločnosti	7,3 %

7. **ZÁUJEM ÚNIE**

7.1. **Záujem výrobného odvetvia Únie**

(246) Po predbežnom poskytnutí informácií navrhovateľ uviedol, že nedávno oznámené plány rozšírení tureckých vývozcov boli dodatočným dôvodom, prečo boli antidumpingové opatrenia v záujme Únie. Žiadna strana nespochybnila, že opatrenia by boli v záujme výrobného odvetvia Únie. Závery uvedené v odôvodneniach 175 až 179 predbežného nariadenia boli preto potvrdené.

7.2. **Záujem neprepojených dovozcov**

(247) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka a ÇİB uviedli, že výrobcovia z Únie už boli chránení pred dovozom. ÇİB tvrdilo, že dovoz z Turecka v poslednom štvrťroku 2019 v porovnaní s prvým štvrťrokom toho istého roku výrazne klesol. V tejto súvislosti vláda Turecka poukázala na konečné ochranné opatrenia s množstvovými stropmi (ďalej len „kvóty“ alebo „colné kvóty“) a dodatočnými clami vo výške 25 %, ktoré sa majú platiť, keď sa vyčerpá kvóta. Vláda Turecka pripomenula, že dovozcovia a používatelia pred zavedením predbežných opatrení uviedli, že nápravné opatrenia v oblasti obchodu významne ovplyvnili bezpečnosť dodávok a spôsobili, že činnosti dovozcov boli náročnejšie. Vláda Turecka dodala, že z dôvodu predbežných antidumpingových opatrení a kvót prideľovaných konkrétnym krajinám v kontexte ochranných opatrení platných do konca júna 2021 nebudú dovozcovia a používatelia schopní nájsť nové zdroje dovozu, aby tak uspokojili dopyt v Únii.

(248) Komisia sa domnievala, že odôvodnenia 188 až 193 predbežného nariadenia jasne vyvracajú tvrdenia súvisiace s akýmkoľvek údajným nedostatkom dodávok vrátane tvrdení uvedených v predchádzajúcom texte zo strany vlády Turecka po predbežnom poskytnutí informácií. Komisia takisto poznamenala, že ochrannými a antidumpingovými opatreniami sa riešia rôzne situácie. V tomto prípade boli ochranné opatrenia uložené vo forme colných kvót, čo však nezabraňuje tomu, aby sa týmito uloženými opatreniami odstránili nekalé obchodné praktiky, a to najmä v rámci obmedzení colných kvót, t. j. pred tým, než by sa uplatnilo akékoľvek ochranné clo.

(249) Ako sa navyše vysvetľuje odôvodnení 192 predbežného nariadenia, uloženie antidumpingových opatrení neznamená, že dovoz z Turecka sa nebude ďalej uskutočňovať ani to, že významne poklesne. Zistenia prešetrovania tento záver podporujú. Po predbežnom poskytnutí informácií žiadny dovozca nepredložil kvantitatívne údaje, ktoré by naznačovali, že antidumpingové opatrenia vyplývajúce zo súčasného konania by mali neprimeraný vplyv na jeho činnosti. Úroveň opatrení by nemala brániť tureckým výrobcom ocele predávať ich ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla v Únii či dovozcom z Únie. V skutočnosti sa v tlačovej správe v časopise Steel Business Briefing z roku 2021 zdôraznilo, že v roku 2020 bola Únia aj naďalej hlavným vývozným trhom Turecka so zvitkami valcovanými za tepla ([24]). V rovnakom zdroji sa uvádza dodatočná kapacita plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla v Turecku ([25]).

(250) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa záujmu neprepojených dovozcov, závery uvedené v odôvodneniach 180 až 182 predbežného nariadenia sa potvrdili.

7.3. **Záujem používateľov**

(251) Pripomienky vlády Turecka po predbežnom poskytnutí informácií týkajúce sa používateľov boli rovnaké ako pripomienky týkajúce sa neprepojených dovozcov, pričom sa už riešili v oddiele 7.2.

(252) Po predbežnom poskytnutí informácií ÇİB vyjadrilo znepokojenie týkajúce sa poklesu kvality a inovácie na trhu Únie v dôsledku daných opatrení. Komisia považovala toto tvrdenie, ktoré malo veľmi všeobecný charakter a nebolo podporené žiadnymi dôkazmi, za neodôvodnené. Komisia zistila, že napriek náročným okolnostiam na trhu výrobcovia z Únie počas celého posudzovaného obdobia naďalej ponúkali výrobky vysokej kvality. Komisia očakáva, že antidumpingovými opatreniami sa vytvoria rovnaké podmienky, ktoré umožnia výrobnému odvetviu Únie ponúkať kvalitnejšie a inovatívnejšie výrobky v prospech všetkých aktérov.

(253) Konzorcium používateľov a dovozcov plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla (ďalej len „konzorcium“) predložilo pripomienky týkajúce sa predbežného nariadenia ([26]). Konzorcium najprv tvrdilo, že po období prešetrovania výrobcovia z Únie údajne znížili objem výroby, ktorý poskytujú na voľnom trhu Únie. Konzorcium zdôraznilo, že tento údajný postup spolu s platnými opatreniami na ochranu obchodu voči iným krajinám pôvodu viedli k nebývalému nárastu cien na trhu Únie. Konzorcium tvrdilo, že nezávislí používatelia v Únii tak nemohli získavať základnú surovinu (ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla) od výrobcov z Únie. Zvýšenie cien by zasa umožnilo výrobcom z Únie zlepšiť ich ziskové rozpätie do takej miery, že by sa zotavili z akejkoľvek údajnej ujmy, ktorú utrpeli počas obdobia prešetrovania. Konzorcium usúdilo, že judikatúra súdov EÚ umožnila Komisii posúdiť vývoj po OP v rámci analýzy záujmu Únie a že v tomto prípade by si tento vývoj vyžadoval ukončenie predmetného opatrenia. V súvislosti s týmto tvrdením konzorcium ďalej tvrdilo, že v dôsledku údajných nedostatočných dodávok od výrobcov z Únie a z toho vyplývajúcich zvýšených cien nemali nezávislí používatelia v Únii na výber a museli sa spoliehať na dovoz v príslušných množstvách. V tomto ohľade konzorcium uviedlo, že zavedené opatrenia na ochranu obchodu voči určitým krajinám pôvodu a predbežné opatrenia voči dovozu z Turecka ohrozujú schopnosť získavať ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla z tretích krajín. Konzorcium zdôraznilo, že ostatné tretie krajiny nemohli nahradiť Turecko ako najspoľahlivejšiu dodávateľskú krajinu. Konzorcium takisto spochybnilo zistenie Komisie týkajúce sa schopnosti používateľov prispôsobiť sa regulačným zmenám a zmeniť dodávateľov. Konzorcium tvrdilo, že v praxi je toto zriedka možné a že nakupovanie obmedzeného objemu od výrobcov z ostatných tretích krajín nemožno vnímať ako znak toho, že používatelia môžu rýchlo meniť dodávateľov. Konzorcium má pochybnosti o schopnosti či dokonca ochote výrobného odvetvia Únie dodávať akékoľvek dodatočné príslušné objemy nezávislým používateľom v nadväzujúcich odvetviach v Únii, ako aj o schopnosti krajín iných ako Turecko dodávať významné množstvá plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla do Únie. Podľa konzorcia by všetky tieto prvky viedli k neudržateľnému nárastu nákladov na kľúčové suroviny pre používateľov, čo by na nich malo neúmerný vplyv.

(254) Po predbežnom poskytnutí informácií ÇİB vyjadrilo znepokojenie v súvislosti s nárastom cien plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla na trhu Únie v dôsledku opatrení a spochybnilo odôvodnenie 191 predbežného nariadenia, podľa ktorého by výrobcovia z Únie mohli využiť svoju voľnú kapacitu na uspokojenie dopytu neprepojených používateľov.

([24]) t21.000701, príloha 2.
([25]) t21.000701, príloha 1 a príloha 3.
([26]) t21.000721.

(255) Navrhovateľ namietal proti týmto tvrdeniam ([27]). Odkazoval najmä na zdroje poukazujúce na zvýšenú výrobnú kapacitu v roku 2021, a to aj prostredníctvom opätovného spustenia určitých pecí, ako aj na a existenciu dostatočných zdrojov dodávok v rámci Únie aj z tretích krajín. Navrhovateľ uznal, že akákoľvek nerovnováha v dodávateľskom reťazci na trhu by bola len dočasného charakteru a spôsobil by ju rušivý vplyv pandémie ochorenia COVID-19 vrátane zastavenia prevádzky niektorých pecí. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že existuje mnoho alternatívnych zdrojov, či už v Únii, alebo inde, ktoré by uspokojili akýkoľvek nárast dopytu v Únii, vrátane existencie rozsiahlej voľnej kapacity v Únii a vo svete. Takisto tvrdil, že Turecko bude vzhľadom na uložené mierne antidumpingové clá pravdepodobne pokračovať vo svojich dodávkach na trh Únie. Navrhovateľ napokon zopakoval, že antidumpingové clo by nemalo žiaden významný vplyv na náklady používateľov, pričom odkázal na simulácie, ktoré poskytol v skoršom štádiu konania.

(256) Po konečnom poskytnutí informácií vláda Turecka tvrdila, že ak by Komisia uložila konečné ochranné opatrenie k už existujúcemu ochrannému opatreniu a iným zavedeným antidumpingovým a vyrovnávacím clám voči dovozu dotknutého výrobku z iných krajín pôvodu, vznikla by možnosť nedostatku dodávok. Vláda Turecka ďalej tvrdila, že jej dovoz začal klesať v roku 2019 v dôsledku zavedených ochranných opatrení, ako aj, že „je toho názoru, že akékoľvek ďalšie opatrenie spôsobí ukončenie dovozu z Turecka“, a položila otázku, na základe čoho by si Komisia bola istá, že dovoz z Turecka by neskončil.

(257) Komisia sa najprv venovala tvrdeniam o nedostatočných dodávkach, dostupnosti iných zdrojov a schopnosti prispôsobiť sa regulačným zmenám a zmeniť dodávateľa. Následne sa venovala tvrdeniu o využívaní údajov z obdobia po OP.

(258) Komisia zistila, že tvrdenie konzorcia a vlády Turecka o nedostatočných dodávkach je v rozpore s údajmi a trendmi, ktoré vyplývajú z prešetrovania. Je tomu tak na všeobecnej úrovni aj na úrovni údajov, ktoré poskytli spolupracujúci používatelia. Na všeobecnej úrovni Komisia najprv poznamenala, že na základe ochranných opatrení týkajúcich sa ocele ([28]) existovalo veľké množstvo bezcolných kvót, ktoré boli počas obdobia prešetrovania konzistentne a v čoraz vyššej miere dostupné ([29]). Ak by teda v Únii existoval dopyt po väčšom objeme dovozu, mohol byť uspokojený bezcolne. Po druhé sa prešetrovaním potvrdilo, že výrobné odvetvie Únie má dostatočnú voľnú kapacitu ([30]), ktorá by mu umožnila ešte viac zvýšiť svoj objem výroby v rámci Únie. Pre výrobcov z Únie neexistuje ekonomické opodstatnenie nevyužívať svoje (voľné) kapacity s cieľom uspokojiť dopyt v Únii, bez ohľadu na to, či sú používatelia prepojení alebo nie, najmä ak sa Únia nenachádza v optimálnej hospodárskej situácii. Po tretie, Komisia zopakovala svoje zistenia z predbežnej fázy ([31]) týkajúce sa schopnosti tretích krajín dodať ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla v príslušných množstvách a pripomenula, že by v prípade dopytu mohli zvýšiť svoju prítomnosť na trhu Únie, ako to už niektoré z nich urobili. Komisia napokon odkázala na svoje zistenie v odôvodnení 192 predbežného nariadenia, ktoré sa týkalo neodôvodneného predpokladu, že dovoz Turecka by z trhu Únie zmizol, ak by Komisia uložila ochranné clo. Komisia v tejto súvislosti pripomenula, že niektoré krajiny, na ktoré sa vzťahujú opatrenia, aj naďalej vyvážali do Únie, pričom v niektorých prípadoch išlo o významné objemy ([32]).

(259) Tvrdenie konzorcia je okrem toho takisto v rozpore s údajmi, ktoré poskytli samotní nezávislí používatelia v rámci prešetrovania. Po prvé, podiel tureckého dovozu v portfóliu týchto používateľov je pomerne obmedzený (celkovo pod úrovňou 15 %). Nákupy z Turecka tvoria menej ako polovicu podielu dovozu z iných krajín pôvodu, pričom ich objem je takmer päťkrát menší ako objem nákupov od výrobcov z Únie, ktorí sú zďaleka najdôležitejším dodávateľom používateľov. Komisia ďalej potvrdila, že údaje dostupné vo vyplnených dotazníkoch od neprepojených používateľov jasne ukazujú, že títo používatelia nielenže môžu z roka na rok významne zmeniť konfiguráciu svojich zdrojov dodávok (a dokonca tak urobili), ale že tak môžu urobiť v značnom objeme.

([27]) t21.000931.

([28]) V júli 2018 Komisia uložila predbežné ochranné opatrenie, ktoré sa vo februári 2019 stalo konečným a počas celého obdobia prešetrovania bolo v platnosti. V rámci tohto opatrenia ploché výrobky zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcované za tepla z hľadiska vymedzenia vo veľkej miere zodpovedajú kategórii výrobkov 1. Vývoj používania colnej kvóty v rámci ochranného opatrenia je preto relevantný na účel tohto prešetrovania.

([29]) Odôvodnenia 45 až 50 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2020/894 z 29. júna 2020, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) 2019/159, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z ocele (Ú. v. EÚ L 206, 30.6.2020, s. 27).

([30]) Tabuľka 6 nariadenia, ktorým sa ukladajú predbežné antidumpingové opatrenia.

([31]) Odôvodnenia 188 a 189 nariadenia, ktorým sa ukladajú predbežné antidumpingové opatrenia.

([32]) Odôvodnenia 21 až 23 vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2019/1590 z 26. septembra 2019, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) 2019/159, ktorým sa ukladajú konečné ochranné opatrenia týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z ocele (Ú. v. EÚ L 248, 27.9.2019, s. 28).

V súvislosti s tým Komisia poznamenala, že počas obdobia prešetrovania spolupracujúci používatelia zdvojnásobili, či dokonca strojnásobili dovoz z určitých krajín pôvodu (celkový nárast dovozu z týchto tretích krajín o 40 %). Používatelia takisto začali počas obdobia prešetrovania nakupovať z krajín pôvodu, z ktorých v roku pred obdobím prešetrovania nenakupovali, pričom prestali nakupovať z určitých krajín pôvodu, z ktorých nakupovali v roku 2018. Údaje dostupné v spise sú teda v rozpore s tvrdením konzorcia, že používatelia môžu z ostatných tretích krajín nakupovať len obmedzený objem plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla a že zmena na iných dodávateľov je v praxi zriedkavo možná.

(260) Pokiaľ ide o iné tvrdenia predložené vládou Turecka, Komisia poznamenala, že v súvislosti s poklesom dovozu v roku 2019 nebolo Turecko schopné plniť celkovú colnú kvótu, ktorá bola dostupná do 1. júla 2020 ([33]). Okrem toho Komisia nezistila žiadnu súvislosť medzi znížením dovozu v danom roku a tvrdením, že tento dovoz zanikne v dôsledku uloženia konečného antidumpingového cla, pričom vláda Turecka na podporu tohto tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy. Komisia ďalej poznamenala, že z úrovne dovozu z Turecka od uloženia predbežného antidumpingového cla vyplýva, že tento dovoz nezanikol. Turecko naopak vo veľmi veľkej miere (92 %) využilo v období od januára do marca 2021 svoju colnú kvótu špecifickú pre krajinu a naďalej vyvážalo príslušné objemy vo štvrťroku od apríla do júna 2021. Z týchto údajov vyplýva, že aj napriek zavedenému predbežnému antidumpingovému clu Turecko aj naďalej dodávalo objemy porovnateľné s objemami kvót, ktoré mu boli pridelené v rámci ochranného opatrenia.

(261) Komisia v reakcii na tvrdenie ÇİB v súvislosti s údajným poklesom dovozu, na ktorý odkazovalo združenie (prvý štvrťrok 2019 oproti štvrtému štvrťroku 2019), opätovne poznamenala, že Turecko mohlo v poslednom štvrťroku 2019 v rámci režimu bezcolných kvót ([34]) dodávať dodatočné objemy. Komisia však nerozumela, ako by samotný pokles dovozu z Turecka mohol predstavovať nedostatok dodávok na trhu. Komisia pripomenula, že trh Únie ukázal svoju schopnosť prispôsobiť sa rôznym zdrojom dodávok v závislosti od regulačných zmien, ako je uloženie opatrení na ochranu obchodu.

(262) Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto Komisia zamietla tvrdenia konzorcia, vlády Turecka a ÇİB.

(263) Pokiaľ ide o požiadavku, aby Komisia rozšírila svoje zistenia s cieľom vziať do úvahy vývoj po OP, konzorcium vo svojom podaní poukázalo na bezprecedentný nárast cien, ku ktorému vraj došlo medzi koncom roka 2020 a počas prvého štvrťroka 2021. Konzorcium dodalo, že taký nárast cien ohrozuje jeho činnosti v Únii a že za tieto ceny by výrobcovia z Únie zvýšili svoje zisky a zotavili by sa tak z ujmy, ktorú utrpeli počas obdobia prešetrovania.

(264) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB a vláda Turecka kritizovali zistenie Komisie v tomto ohľade. Pokiaľ ide o navrhovateľa, ten tvrdil, že Komisia by nemala posudzovať vývoj po OP, keďže okolnosti v tomto prípade nie sú výnimočnej povahy a v každom prípade by boli len krátkodobého a nie štrukturálneho charakteru.

(265) Komisia usúdila, že samotné tvrdenie, že v určitom momente po období prešetrovania mohlo dôjsť k zvýšeniu cien, nemôže spochybniť zistenia dosiahnuté v predbežnej a konečnej fáze prešetrovania. Komisia poznamenala, že tvrdeniu konzorcia chýba zmysluplný kontext a podporné dôkazy, ktoré by jasne preukazovali, že zistenia o prešetrovaní založené na údajoch z OP sú na základe samotného vývoja neplatné. Okrem toho tvrdenie, že výrobné odvetvie Únie by sa zotavilo zo situácie spôsobujúcej ujmu, je nepodložené a nie je podporené absolútne žiadnymi dôkazmi. Komisia pripomenula, že podľa článku 6 ods. 1 základného nariadenia sa informácie vzťahujúce sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania, obvykle nezohľadňujú.

([33]) Toto tvrdenie platí pre obe obdobia, t. j. keď sa na Turecko vzťahovali celkové colné kvóty (od 2. februára do 30. septembra 2019) a keď sa na Turecko od 1. októbra 2019 vzťahoval 30 % strop v rámci celkovej colnej kvóty.

([34]) V poslednom štvrťroku 2019 Turecko využilo 73 % celkového objemu colnej kvóty, ktorý mohlo dodávať bezcolne, pričom v danom štvrťroku zostalo nevyužitých približne 170 000 ton.

(266) Pokiaľ ide o pripomienky získané po konečnom poskytnutí informácií, Komisia poznamenáva, že žiadna strana neposkytla dodatočné dôkazy týkajúce sa toho, ako by samotný nárast cien, ku ktorému došlo po období prešetrovania, spôsobil, že uloženie konečných antidumpingových ciel by bolo podľa testu záujmu Únie neodôvodnené.

(267) Komisia preto potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 183 až 198 predbežného nariadenia.

7.4. **Iné faktory**

(268) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že výrobcovia ocele z Únie sa neustále snažia udržať si na trhu Únie svoj oligopol a odstrániť medzinárodnú hospodársku súťaž. Vláda Turecka poznamenala, že výrobcovia z Únie už zabezpečovali 79 % predaja na voľnom trhu a že tento percentuálny podiel nezahŕňal značné objemy vlastnej spotreby. ÇİB takisto odkázalo na vysoký podiel výrobcov z Únie na trhu a obávalo sa monopolu.

(269) Komisia považovala tvrdenie o oligopole za neopodstatnené, ako sa už vysvetlilo v odôvodnení 200 predbežného nariadenia. Po predbežnom poskytnutí informácií žiadna zo strán nespochybnila, že ako sa uvádza v odôvodneniach 75 a 200 predbežného nariadenia, existuje viac ako 20 známych výrobcov, ktorí patria do 14 rôznych skupín, čo preukazuje zdravú hospodársku súťaž medzi nimi, ako aj s dovozom z tretích krajín. Keďže o praktikách, ktoré odporujú hospodárskej súťaži, chýbajú dôkazy, podiel na trhu, ktorý momentálne majú, nie je pre podporu tvrdení o oligopole, či dokonca monopole, relevantný.

(270) Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB tvrdilo, že uvedená výpoveď podrobne, dostatočne ani transparentne neposudzuje tvrdenie o posilnenom oligopole výrobného odvetvia Únie na trhu Únie ani to, že tvrdenie o takom posilnenom oligopole nie je opodstatnené. Podľa ÇİB sa mali pri posudzovaní tvrdenia vziať do úvahy iné faktory, ako napríklad existujúce opatrenia, nedostatok dodávok, zníženie kvality a inovácií atď. Podľa tejto strany Všeobecný súd vyžaduje, aby sa na účely článku 21 ods. 1 základného nariadenia venovala osobitná pozornosť obnoveniu efektívnej hospodárskej súťaže. Strana bez pridania akýchkoľvek nových dôkazov zopakovala svoje tvrdenie, že výrobné odvetvie Únie má na trhu Únie „posilnený oligopol“.

(271) Komisia odkazuje na svoj nedávny pracovný dokument útvarov Komisie ([35]), v ktorom sa uvádza, že „v rámci nedávnej vlny konsolidácie prispelo presadzovanie v oblasti kontroly fúzií k udržaniu dynamickej hospodárskej súťaže na európskych trhoch s oceľou a prinieslo výhody mnohým odberateľským odvetviam, ktoré používajú oceľ, spoliehajú sa na dostupné materiály, aby boli konkurencieschopné na svetovej úrovni, a ktoré zamestnávajú milióny Európanov. Presadzovaním v oblasti fúzií prostredníctvom zákazu protisúťažných fúzií (napr. Tata Steel/ThyssenKrupp) alebo schvaľovania fúzií na základe podmienok, ako je štrukturálny odpredaj (napr. ArcelorMittal/Ilva), sa zabezpečilo, že zákazníci na európskom trhu s oceľou netrpia menším výberom, vyššími cenami či nižšou mierou inovácií.“ Komisia považovala tvrdenia ÇİB za nepodložené, a to aj pokiaľ ide o nedostatky v dodávkach plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla, ako je vysvetlené v oddiele 7.3. Komisia preto potvrdila svoje zistenia z predbežnej fázy.

(272) Keďže neboli predložené žiadne iné pripomienky týkajúce sa tohto oddielu, Komisia potvrdila svoje závery uvedené v odôvodneniach 199 až 200 predbežného nariadenia.

7.5. **Záver o záujme Únie**

(273) Po predbežnom poskytnutí informácií vláda Turecka uviedla, že podľa jej názoru sú antidumpingové clá nepotrebné a škodlivé pre trh Únie a že budú zohrávať negatívnu úlohu v rozpore so záujmom Únie ako celku. Po konečnom poskytnutí informácií ÇİB uviedlo, že Komisia medzi rôzne záujmy v danej veci nezaviedla rovnováhu transparentným spôsobom ani neodôvodnila svoje zistenia. Komisia považovala dané tvrdenia za nepodložené vzhľadom na zistenia prešetrovania, najmä existenciu dumpingu, z neho vyplývajúcu značnú ujmu, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, a výsledok hľadania rovnováhy medzi rôznymi záujmami v danej veci.

(274) Na základe uvedeného a vzhľadom na to, že neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, boli závery uvedené v odôvodnení 201 predbežného nariadenia potvrdené.

([35]) Pracovný dokument útvarov Komisie, Smerom ku konkurencieschopnej a čistej európskej oceli, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, s. 4 – 5.

8. KONEČNÉ ANTIDUMPINGOVÉ OPATRENIA

8.1. Konečné opatrenia

(275) Vzhľadom na závery, ku ktorým sa dospelo, pokiaľ ide o dumping, ujmu, príčinnú súvislosť a záujem Únie, a v súlade s článkom 9 ods. 4 základného nariadenia by sa mali uložiť konečné antidumpingové opatrenia, aby sa predišlo tomu, že dumpingový dovoz dotknutého výrobku spôsobí výrobnému odvetviu Únie ďalšiu ujmu. Z dôvodov uvedených v oddiele 6, a najmä v pododdiele 6.3 tohto nariadenia by sa antidumpingové clá mali stanoviť v súlade s pravidlom nižšieho cla.

(276) Na základe uvedených skutočností sa sadzba, s ktorou sa uložia uvedené clá, stanovuje takto:

Krajina	Spoločnosť	Konečné antidumpingové clo
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Všetky ostatné spoločnosti	7,3 %

(277) Individuálne antidumpingové colné sadzby pre jednotlivé spoločnosti vymedzené v tomto nariadení sa stanovili na základe zistení v rámci tohto prešetrovania. Odrážajú preto situáciu zistenú počas tohto prešetrovania, pokiaľ ide o tieto spoločnosti. Tieto colné sadzby sa vzťahujú výlučne na dovoz dotknutého výrobku s pôvodom v dotknutej krajine a vyrábaného uvedenými právnymi subjektmi. Na dovoz dotknutého výrobku vyrábaného akoukoľvek inou spoločnosťou, ktorá sa osobitne neuvádza v normatívnej časti tohto nariadenia, vrátane subjektov prepojených s danými osobitne uvedenými spoločnosťami by sa mala vzťahovať colná sadzba uplatňovaná na „všetky ostatné spoločnosti“. Nemali by sa naň vzťahovať žiadne individuálne antidumpingové colné sadzby.

(278) Ak spoločnosť následne zmení názov svojho subjektu, môže požiadať o uplatňovanie týchto individuálnych antidumpingových colných sadzieb. Táto žiadosť musí byť adresovaná Komisii ([36]). Žiadosť musí obsahovať všetky relevantné informácie, ktoré umožnia preukázať, že uvedenou zmenou nie je dotknuté právo spoločnosti využívať colnú sadzbu, ktorá sa na ňu uplatňuje. Ak zmenou názvu spoločnosti nie je dotknuté jej právo využívať colnú sadzbu, ktorá sa na ňu uplatňuje, v *Úradnom vestníku Európskej únie* sa uverejní nariadenie o zmene názvu.

(279) S cieľom minimalizovať riziko obchádzania vzhľadom na rozdiel v colných sadzbách je potrebné prijať osobitné opatrenia, ktorými sa zabezpečí uplatňovanie individuálnych antidumpingových ciel. Spoločnosti, na ktoré sa vzťahujú individuálne antidumpingové clá, musia colným orgánom členských štátov predložiť platnú obchodnú faktúru. Faktúra musí spĺňať požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3 tohto nariadenia. Na tovar, ktorý sa dovezie bez takejto faktúry, by sa malo vzťahovať antidumpingové clo uplatňované na „všetky ostatné spoločnosti“.

(280) Hoci je predloženie tejto faktúry nevyhnutné na to, aby colné orgány členských štátov mohli na dovoz uplatňovať individuálne sadzby antidumpingového cla, nejde o jediný prvok, ktorý majú zohľadňovať. Colné orgány členských štátov totiž aj v prípade, že sa tovar predkladá s faktúrou spĺňajúcou všetky požiadavky stanovené v článku 1 ods. 3

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

tohto nariadenia, musia vykonať svoje zvyčajné kontroly a môžu si podobne ako vo všetkých ostatných prípadoch vyžiadať ďalšie doklady (prepravné doklady atď.), aby mohli overiť správnosť údajov uvedených vo vyhlásení a zabezpečiť, že následné uplatnenie nižšej colnej sadzby je odôvodnené v súlade s colnými predpismi.

(281) Ak by sa po uložení príslušných opatrení výrazne zvýšil objem vývozu jednej zo spoločností, na ktoré sa vzťahujú nižšie individuálne colné sadzby, takéto zvýšenie objemu by sa mohlo samo osebe považovať za zmenu v štruktúre obchodu v dôsledku uloženia opatrení v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Za takýchto okolností a za predpokladu splnenia podmienok sa môže začať prešetrovanie obchádzania opatrení. V tomto prešetrovaní sa môže okrem iného preskúmať potreba odňatia individuálnej colnej sadzby (sadzieb) a následného uloženia cla pre celú krajinu.

(282) S cieľom zabezpečiť riadne presadzovanie antidumpingových ciel by sa antidumpingové clo pre „všetky ostatné spoločnosti“ nemalo vzťahovať iba na nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov, ale aj na výrobcov, ktorí v období prešetrovania nevyvážali do Únie.

8.2. **Konečný výber predbežných ciel**

(283) Vzhľadom na zistené dumpingové rozpätia a so zreteľom na úroveň ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie by sa sumy zabezpečené prostredníctvom predbežného antidumpingového cla, ktoré bolo uložené predbežným nariadením, mali vybrať s konečnou platnosťou.

(284) Keďže sadzby konečného cla sú nižšie ako sadzby predbežného cla, sumy, ktoré boli zabezpečené nad rámec sadzieb konečného antidumpingového cla, by sa mali uvoľniť.

8.3. **Spätná účinnosť**

(285) Ako sa uvádza v oddiele 1.2, Komisia na základe žiadosti navrhovateľa zaviedla registráciu dovozu prešetrovaného výrobku podľa článku 14 ods. 5 základného nariadenia.

(286) Počas konečnej fázy prešetrovania sa posúdili údaje, ktoré boli zhromaždené v rámci registrácie. Komisia analyzovala, či boli splnené kritériá podľa článku 10 ods. 4 základného nariadenia, pokiaľ ide o retroaktívny výber konečných ciel.

(287) Na základe analýzy Komisie sa zistilo, že nedošlo k ďalšiemu podstatnému zvýšeniu dovozu nad úroveň dovozu, ktorý spôsobil ujmu počas obdobia prešetrovania, ako sa stanovuje v článku 10 ods. 4 písm. d) základného nariadenia. Na účely tejto analýzy Komisia porovnala priemerné mesačné objemy dovozu dotknutého výrobku počas obdobia prešetrovania s priemernými mesačnými objemami dovozu počas obdobia od mesiaca nasledujúceho po začatí tohto prešetrovania až do posledného úplného mesiaca, ktorý predchádzal uloženiu predbežných opatrení. Ani pri porovnaní priemerných mesačných objemov dovozu dotknutého výrobku počas obdobia prešetrovania s priemernými mesačnými objemami dovozu počas obdobia od mesiaca nasledujúceho po začatí tohto prešetrovania až do mesiaca, v ktorom boli uložené predbežné opatrenia (vrátane), nebolo zistené ďalšie podstatné zvýšenie:

	OP		jún 2020 – december 2020		jún 2020 – január 2021	
	tony	tony/mesiac	tony	tony/mesiac	tony	tony/mesiac
Dovoz plochých výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele valcovaných za tepla z Turecka	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Zdroj: Eurostat (EÚ27).

(288) Komisia preto dospela k záveru, že retroaktívny výber konečných ciel za obdobie, počas ktorého bol dovoz registrovaný, nie je v tomto prípade opodstatnený.

9. **PONUKA ZÁVÄZKU**

(289) Po konečnom poskytnutí informácií jeden z vyvážajúcich výrobcov predložil ponuku cenového záväzku v súlade s článkom 8 základného nariadenia.

(290) Komisia zhodnotila túto ponuku a dospela k záveru, že prijatie takého záväzku by bolo neuskutočniteľné v zmysle článku 8 základného nariadenia. Je to tak najmä z dôvodu veľkého množstva nerozlíšiteľných druhov výrobkov, ktorých sa ponuka týka, skutočnosti, že niektoré druhy výrobku patriace pod ten istý číselný znak KN/kód TARIC majú rozdielne minimálne dovozné ceny, skutočnosti, že ponúkané minimálne dovozné ceny by pri väčšine druhov výrobkov nestačili na odstránenie vplyvov dumpingu spôsobujúcich ujmu, a nevhodnosti ponúknutej indexácie s cieľom zahrnúť do ceny surovín kolísanie cien.

(291) Navrhovateľ vo svojich pripomienkach k cenovému záväzku, ktorý navrhol vyvážajúci výrobca, uviedol argumenty v prospech jeho zamietnutia, čím sa podporila vlastná analýza Komisie.

(292) Komisia zaslala vyvážajúcemu výrobcovi list, v ktorom uviedla dôvody odmietnutia ponuky záväzku a umožnila spoločnosti vyjadriť pripomienky.

(293) Komisia od vyvážajúceho výrobcu nedostala žiadne pripomienky týkajúce sa jej záveru, že navrhovaný záväzok by bol neprimeraný a neuskutočniteľný.

(294) Z dôvodov uvedených v odôvodneniach 290 až 293 sa preto ponuka cenového záväzku zamietla.

10. **ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

(295) Podľa článku 109 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 ([37]), ak sa má v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vrátiť určitá suma, sadzbou úroku, ktorý sa má zaplatiť, by mala byť sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C *Úradného vestníka Európskej únie* v prvý kalendárny deň každého mesiaca.

(296) Opatrenia stanovené v tomto nariadení sú v súlade so stanoviskom výboru zriadeného článkom 15 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1036,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Ukladá sa konečné antidumpingové clo na dovoz plochých valcovaných výrobkov zo železa, z nelegovanej ocele alebo ostatnej legovanej ocele, tiež vo zvitkoch (vrátane výrobkov „rezaných na dĺžku“ a „úzkych pásov“), po valcovaní za tepla už ďalej neupravených, a neplátovaných, nepokovovaných ani nepotiahnutých, s pôvodom v Turecku, v súčasnosti patriacich pod číselné znaky KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (kód TARIC 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (kód TARIC 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (kód TARIC 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (kód TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kód TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kód TARIC 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (kód TARIC 7226 91 91 19) a 7226 91 99.

Tieto výrobky sú vylúčené:

i) výrobky z nehrdzavejúcej ocele a kremíkovej elektrotechnickej ocele s orientovanou štruktúrou;

ii) výrobky z nástrojovej ocele a rýchloreznej ocele;

([37]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

iii) výrobky, ktoré nie sú vo zvitkoch a nemajú vzory v reliéfe, s hrúbkou presahujúcou 10 mm a so šírkou 600 mm alebo väčšou a

iv) výrobky, ktoré nie sú vo zvitkoch a nemajú vzory v reliéfe, s hrúbkou 4,75 mm alebo väčšou, ale nepresahujúcou 10 mm, a so šírkou 2 050 mm alebo väčšou;

v) výrobky a) so šírkou 350 mm alebo menej a b) s hrúbkou 50 mm alebo viac, bez ohľadu na dĺžku výrobku.

2. Sadzby konečného antidumpingového cla uplatniteľné na čistú frankocenu na hranici Únie pred preclením sú v prípade výrobku opísaného v odseku 1 a vyrobeného ďalej uvedenými spoločnosťami takéto:

Krajina	Spoločnosť	Sadzba konečného antidumpingového cla	Doplnkový kód TARIC
Turecko	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Skupina Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Všetky ostatné spoločnosti	7,3 %	C999

3. Uplatňovanie individuálnych colných sadzieb stanovených pre spoločnosti uvedené v odseku 2 je podmienené predložením platnej obchodnej faktúry colným orgánom členských štátov, ktorá musí obsahovať vyhlásenie s dátumom a podpisom pracovníka subjektu, ktorý takúto faktúru vystavil, s uvedením jeho mena a funkcie, v tomto znení: *„Ja, podpísaný(-á), potvrdzujem, že (objem) (dotknutého výrobku) predaného na vývoz do Európskej únie, na ktorý sa vzťahuje táto faktúra, vyrobila spoločnosť (názov a adresa spoločnosti) (doplnkový kód TARIC) v [dotknutej krajine]. Vyhlasujem, že informácie uvedené v tejto faktúre sú úplné a správne.“* Ak sa takáto faktúra nepredloží, uplatňuje sa clo uplatňované na všetky ostatné spoločnosti.

4. Pokiaľ nie je stanovené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa cla.

Článok 2

Sumy zabezpečené prostredníctvom predbežného antidumpingového cla podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2021/9 sa vyberajú s konečnou platnosťou. Sumy zabezpečené nad rámec konečných sadzieb antidumpingového cla sa uvoľňujú.

Článok 3

Z registrovaného dovozu sa spätne nebude vyberať žiadne konečné antidumpingové clo. Údaje zhromaždené v súlade s článkom 1 vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2020/1686 sa ďalej neuchovávajú.

Článok 4

Článok 1 ods. 2 možno zmeniť tak, že sa doplní o nových vyvážajúcich výrobcov z Turecka, pre ktorých sa stanoví primeraná vážená priemerná sadzba antidumpingového cla pre spolupracujúce spoločnosti nezaradené do vzorky. Nový vyvážajúci výrobca poskytne dôkazy, že:

a) nevyvážal tovar opísaný v článku 1 ods. 1 s pôvodom v Turecku počas obdobia prešetrovania (od 1. januára 2019 do 31. decembra 2019);

b) nie je prepojený s vývozcom ani výrobcom, na ktorého sa vzťahujú opatrenia uložené týmto nariadením, a

c) po uplynutí obdobia prešetrovania skutočne vyvážal dotknutý výrobok alebo prijal neodvolateľný zmluvný záväzok vyviezť do Únie značné množstvo tohto výrobku.

Článok 5

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 5. júla 2021

Za Komisiu
predsedníčka
Ursula VON DER LEYEN